

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2008 r. Nr 141, poz. 892) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. Żołnierzem zawodowym może być osoba posiadająca obywatelstwo polskie, o nieposzlakowanej opinii, której wierność dla Rzeczypospolitej Polskiej nie budzi wątpliwości, posiadająca odpowiednie kwalifikacje oraz zdolność fizyczną i psychiczną do pełnienia zawodowej służby wojskowej.”;

2) w art. 3 po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Żołnierze zawodowi pełnią czynną służbę wojskową jako służbę stałą lub służbę kontraktową.

1b. Czynną służbę wojskową na zasadach określonych w ustawie pełnią również osoby powołane do tej służby w charakterze kandydatów na żołnierzy zawodowych.”;

3) w art. 4:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Korpusy oficerów, podoficerów i szeregowych zawodowych dzielą się na korpusy osobowe. Korpusy osobowe dzielą się na grupy osobowe, w których występuje podział na specjalności wojskowe.”;

b) uchyla się ust. 4,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister Obrony Narodowej, w drodze rozporządzenia, tworzy i znosi korpusy osobowe, ustala ich podział na grupy osobowe i specjalności wojskowe, zapewniając zaspokojenie potrzeb Sił Zbrojnych.”;

d) uchyla się ust. 6;

4) w art. 5:

a) w ust. 3 w pkt 6 średnik zastępuje się kropką i uchyla się pkt 7,

b) w ust. 4 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze, ustawę z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz ustawę z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

„4) gdy nie przystąpił w nakazanym terminie do sprawdzianu sprawności fizycznej lub gdy otrzymał ze sprawdzianu sprawności fizycznej ocenę niedostateczną.”,

c) w ust. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dowódca jednostki wojskowej – w przypadkach wymienionych w ust. 2 pkt 1, ust. 3 pkt 1 – 4 oraz ust. 4 pkt 3 i 4, a także, po uzgodnieniu z podmiotem właściwym do wyznaczenia żołnierza zawodowego na stanowisko służbowe, w przypadkach wymienionych w ust. 3 pkt 5 oraz w ust. 4 pkt 1 i 2;”;

5) w art. 6:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) żołnierze zawodowi – żołnierzy pełniących stałą lub kontraktową zawodową służbę wojskową;”,

– w pkt 3 średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. f w brzmieniu:

„f) specjalnością wojskową;”,

– pkt 11a otrzymuje brzmienie:

„11a) karta opisu stanowiska służbowego – dokument sporządzony dla każdego stanowiska służbowego występującego w etacie jednostki wojskowej (komórki organizacyjnej), zawierający w szczególności informacje dotyczące charakterystyki stanowiska i wymaganych kwalifikacji na stanowisku służbowym;”,

– pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) kontrakt – pisemną umowę zawartą między osobą zgłaszającą chęć pełnienia zawodowej służby wojskowej jako kontraktowej a podmiotem właściwym do zawarcia takiej umowy;”,

– pkt 17 otrzymuje brzmienie:

„17) objęcie stanowiska służbowego – określony w rozkazie dziennym dowódcy jednostki wojskowej dzień przystąpienia żołnierza zawodowego do wykonywania obowiązków służbowych na stanowisku służbowym, na które żołnierz ten został wyznaczony decyzją uprawnionego podmiotu;”,

– uchyla się pkt 18 i 19,

b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) jednostce wojskowej – należy przez to rozumieć jednostkę organizacyjną Sił Zbrojnych, funkcjonującą na podstawie nadanego przez Ministra Obrony Narodowej etatu określającego jej strukturę wewnętrzną, liczbę, rodzaje i rangę wszystkich stanowisk służbowych występujących w tej jednostce, jak również liczbę i rodzaje uzbrojenia, środków transportu i innego wyposażenia należnego

jednostce, oraz posługującą się pieczęcią urzędową z godłem Rzeczypospolitej Polskiej i nazwą (numerem) jednostki, a także jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowane, przedsiębiorstwa państwowe, dla których jest on organem założycielskim, oraz komórki organizacyjne Ministerstwa Obrony Narodowej;”;

6) w art. 7 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Decyzje w spawach, o których mowa w art. 10 pkt 2, art. 20 ust. 3 pkt 2, art. 24 ust. 2 pkt 2, art. 44 ust. 1 pkt 5, art. 114 ust. 4 pkt 2, art. 115 ust. 1 pkt 2, art. 124a ust. 3 pkt 2 i art. 138 ust. 4 oraz art. 143 ust. 2 pkt 8, dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr wydaje w imieniu Ministra Obrony Narodowej.”;

7) w art. 8:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Od decyzji wydanych w sprawach określonych w ustawie żołnierz zawodowy może wnieść odwołanie, na zasadach określonych w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.²⁾), i, z zastrzeżeniem ust. 2, skargę do właściwego sądu administracyjnego, na zasadach określonych w ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270, z późn. zm.³⁾).”;

b) w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) skierowania do wykonywania zadań służbowych poza jednostką wojskową.”;

8) art. 9 – 17 otrzymują brzmienie:

„Art. 9. 1. Powołanie do zawodowej służby wojskowej następuje:

- 1) do służby stałej – na czas nieokreślony;
- 2) do służby kontraktowej – na czas określony w kontrakcie.

2. Powołanie do zawodowej służby wojskowej może nastąpić, jeżeli przemawiają za tym potrzeby Sił Zbrojnych.

3. Powołanie do zawodowej służby wojskowej następuje:

- 1) do służby stałej – w korpusie oficerów i podoficerów zawodowych;
- 2) do służby kontraktowej – w korpusie oficerów, podoficerów i szeregowych zawodowych.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 162, poz. 1692, z 2005 r. Nr 94, poz. 788, Nr 169, poz. 1417, Nr 250, poz. 2118 i Nr 264, poz. 2205, z 2006 r. Nr 38, poz. 268, Nr 208, poz. 1536 i Nr 217, poz. 1590 oraz z 2007 r. Nr 120, poz. 818, Nr 121, poz. 831 i Nr 221, poz. 1650.

4. Stosunek służbowy żołnierza służby stałej powstaje w drodze powołania, na podstawie dobrowolnego zgłoszenia się do tej służby.

5. Stosunek służbowy żołnierza służby kontraktowej powstaje w drodze powołania, na podstawie kontraktu, zawartego między osobą, która dobrowolnie zgłosiła się do tej służby, a właściwym podmiotem.

6. Termin rozpoczęcia pełnienia zawodowej służby wojskowej oraz stanowisko służbowe, na jakim będzie pełniona ta służba, określa rozkaz personalny.

Art. 10. Rozkaz personalny o powołaniu do zawodowej służby wojskowej wydają, w przypadku powołania na stanowiska służbowe:

- 1) o stopniach etatowych pułkownika (komandora) i generałów (admirałów) – Minister Obrony Narodowej;
- 2) w korpusie oficerów zawodowych, o stopniach etatowych niewymienionych w pkt 1, oraz w korpusie podoficerów i szeregowych zawodowych w jednostkach wojskowych niewymienionych w pkt 3 i 4 – dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr;
- 3) w korpusie podoficerów i szeregowych zawodowych – Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, dowódca rodzajów Sił Zbrojnych, Dowódca Operacyjny Sił Zbrojnych, Szef Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych, Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej, Dowódca Garnizonu Warszawa, w podległych jednostkach wojskowych;
- 4) w korpusie szeregowych zawodowych – dowódca jednostki wojskowej zajmujący stanowisko służbowe zaszeregowane do stopnia etatowego co najmniej pułkownika w podległych jednostkach wojskowych.

Art. 11. 1. Do służby stałej w korpusie oficerów zawodowych powołuje się żołnierza służby kandydackiej mianowanego na stopień wojskowy podporucznika (podporucznika marynarki), po ukończeniu studiów w szkole wojskowej.

2. Do służby stałej można powołać:

- 1) w korpusie oficerów zawodowych:
 - a) oficera służby kontraktowej, który posiada stopień wojskowy równy stopniowi etatowemu stanowiska służbowego, na jakie ma być wyznaczony po powołaniu do służby stałej, oraz bardzo dobrą ocenę w ostatniej opinii służbowej,
 - b) oficera rezerwy, który spełnia łącznie następujące warunki:
 - posiada dyplom ukończenia studiów wyższych,
 - posiada stopień wojskowy równy lub bezpośrednio niższy od stopnia etatowego stanowiska służbowego, na jakie ma być wyznaczony po powołaniu do zawodowej służby wojskowej,

- pełnił, przed zwolnieniem ze służby i przeniesieniem do rezerwy, stałą lub kontraktową zawodową służbę wojskową;
- 2) w korpusie podoficerów zawodowych:
- a) podoficera służby kontraktowej, który posiada stopień wojskowy równy stopniowi etatowemu stanowiska służbowego, na jakie ma być wyznaczony po powołaniu do służby stałej, oraz bardzo dobrą ocenę w ostatniej opinii służbowej,
 - b) podoficera rezerwy, który spełnia łącznie następujące warunki:
 - posiada ukończoną szkołę średnią,
 - posiada stopień wojskowy równy lub bezpośrednio niższy od stopnia etatowego stanowiska służbowego, na jakie ma być wyznaczony po powołaniu do zawodowej służby wojskowej,
 - pełnił, przed zwolnieniem ze służby i przeniesieniem do rezerwy, stałą lub kontraktową zawodową służbę wojskową.

Art. 12. 1. Do służby kontraktowej powołuje się:

- 1) w korpusie oficerów zawodowych – żołnierza służby kandydackiej, posiadającego dyplom ukończenia studiów wyższych, mianowanego na stopień wojskowy podporucznika (podporucznika marynarki), po ukończeniu szkolenia w uczelni wojskowej;
- 2) w korpusie podoficerów zawodowych – żołnierza służby kandydackiej, posiadającego ukończoną szkołę średnią, mianowanego na stopień wojskowy kaprala (mata), po ukończeniu przez niego nauki w szkole podoficerskiej;
- 3) w korpusie szeregowych zawodowych – żołnierza służby kandydackiej, posiadającego ukończone gimnazjum, po odbyciu przez niego szkolenia wojskowego w ośrodku szkolenia.

2. Do służby kontraktowej można powołać:

- 1) w korpusie oficerów zawodowych – oficera rezerwy, który posiada dyplom ukończenia studiów wyższych oraz stopień wojskowy równy lub bezpośrednio niższy od stopnia etatowego stanowiska służbowego, na jakie ma być wyznaczony po powołaniu do służby;
- 2) w korpusie podoficerów zawodowych – podoficera rezerwy, który posiada ukończoną szkołę średnią oraz stopień wojskowy równy lub bezpośrednio niższy od stopnia etatowego stanowiska służbowego, na jakie ma być wyznaczony po powołaniu do zawodowej służby wojskowej;
- 3) w korpusie szeregowych zawodowych – żołnierza rezerwy, który odbył czynną służbę wojskową oraz ukończył co najmniej gimnazjum i posiada przygotowanie

zawodowe lub kwalifikacje albo umiejętności przydatne w korpusie osobowym, w jakim ma pełnić służbę wojskową.

Art. 13. 1. Żołnierz służby kontraktowej może ją pełnić przez łączny okres nieprzekraczający dwunastu lat. Do łącznego czasu trwania służby kontraktowej zalicza się okresy odbywania lub pełnienia innych form czynnej służby wojskowej oraz okresy pełnienia służby w formacjach, o których mowa w art. 17a.

2. Powołanie żołnierza do służby kontraktowej może nastąpić jednorazowo na okres od osiemnastu miesięcy do sześciu lat.

3. Pierwszy kontrakt na pełnienie służby kontraktowej zawiera się na okres osiemnastu miesięcy.

Art. 14. 1. Właściwym do zawierania pierwszego i kolejnych kontraktów na pełnienie służby kontraktowej jest podmiot uprawniony do wyznaczenia żołnierza na stanowisko służbowe, na którym żołnierz będzie pełnił zawodową służbę wojskową.

2. Podmiot właściwy do wyznaczenia żołnierza służby kontraktowej na pierwsze stanowisko służbowe w korpusie kadry sporządza dla celów ewidencyjnych rozkaz personalny o wyznaczeniu na to stanowisko, a następnie w kontrakcie zamieszcza nazwę tego stanowiska.

3. Kontrakt powinien zawierać:

- 1) oznaczenie stron – stopień wojskowy, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe dowódcy jednostki wojskowej, a także stopień wojskowy, imię i nazwisko, imię ojca, datę urodzenia, adres zameldowania, serię i numer dowodu tożsamości oraz numer PESEL i numer identyfikacji podatkowej żołnierza lub innej osoby powoływanej do kontraktowej służby wojskowej;
- 2) datę i miejsce podpisania;
- 3) określenie dnia rozpoczęcia służby kontraktowej oraz dnia, do którego kontrakt obowiązuje;
- 4) określenie pierwszego stanowiska służbowego i stopnia wojskowego;
- 5) oświadczenie żołnierza lub innej osoby powoływanej do kontraktowej służby wojskowej, że znane są im zasady pełnienia tej służby;
- 6) podpisy stron.

4. Wyznaczenie żołnierza służby kontraktowej na inne niż zajmowane dotychczas stanowisko służbowe nie wymaga sporządzenia aneksu do kontraktu, a podmiot, o którym mowa w ust. 1, wydaje rozkaz personalny o wyznaczeniu żołnierza na nowe stanowisko służbowe, o ile jest to równorzędne lub wyższe stanowisko służbowe i żołnierz wyrazi na to zgodę.

Art. 15. 1. Żołnierz służby kontraktowej najpóźniej na trzy miesiące przed dniem upływu okresu, na jaki został zawarty kontrakt, może wystąpić z wnioskiem o zawarcie kolejnego kontraktu lub powołanie do służby stałej.

2. Żołnierza służby kontraktowej można powołać na jego wniosek do służby stałej, jeżeli otrzymał bardzo dobrą ocenę w ostatniej opinii służbowej, o której mowa w art. 26 ust. 5.

3. Z inicjatywą zawarcia kolejnego kontraktu lub powołania do służby stałej może wystąpić również dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz służby kontraktowej pełni kontraktową służbę wojskową.

Art. 16. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki, tryb i sposób powoływania do zawodowej służby wojskowej oraz nadawania pierwszych stopni wojskowych osobom, o których mowa w art. 11 ust. 1 i art. 12 ust. 1, oraz stopni wojskowych w przypadku powołania do zawodowej służby wojskowej żołnierza posiadającego niższy stopień od stopnia etatowego stanowiska służbowego na jakie ma być wyznaczony po powołaniu do zawodowej służby wojskowej;
- 2) szczegółowy tryb zawierania kontraktu i wzór kontraktu.

Rozporządzenie powinno zapewniać, aby nabór do zawodowej służby wojskowej miał charakter otwarty i był konkurencyjny.

Art. 17. 1. Przepisów art. 9, art. 11 ust. 1 i art. 12 – 15 nie stosuje się w przypadku powołania do zawodowej służby wojskowej aplikantów, asesorów i sędziów w sądach wojskowych.

2. Powołanie do zawodowej służby wojskowej aplikantów, asesorów i sędziów w sądach wojskowych reguluje ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o ustroju sądów wojskowych (Dz. U. z 2007 r. Nr 226, poz. 1676).”;

- 9) po art. 17 dodaje się art. 17a w brzmieniu:

„Art. 17a. 1. Funkcjonariusza lub inną osobę posiadającą stopień policyjny, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Więziennej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego lub Urzędu Ochrony Państwa, jeżeli przemawiają za tym potrzeby Sił Zbrojnych, można powołać do zawodowej służby wojskowej na stanowisko służbowe zaszerogowane do stopnia wojskowego równorzędnego ze stopniem posiadanym w odpowiedniej służbie.

2. Powołanie funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 1, do zawodowej służby wojskowej może nastąpić po uzyskaniu zgody tego funkcjonariusza oraz zgody szefa formacji, w której funkcjonariusz pełni służbę.

3. Funkcjonariusza lub inną osobę, o której mowa w ust. 1, powołaną do zawodowej służby wojskowej mianuje się na odpowiedni stopień wojskowy na zasadach określonych w art. 32. Mianowanie następuje z dniem objęcia stanowiska służbowego.

4. Przed objęciem stanowiska służbowego żołnierz powołany w trybie ust. 1 – 3 składa przysięgę wojskową oraz może być poddany szkoleniu wojskowemu.

5. Okresy służby w formacjach, o których mowa w ust. 1, zalicza się do okresów, od których są uzależnione uprawnienia wymienione w art. 62 ust. 4 i art. 80 ust. 1 pkt 3.

6. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, jakie stopnie policyjne, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Więziennej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego lub Służby Kontrwywiadu Wojskowego odpowiadają poszczególnym stopniom wojskowym. Rozporządzenie powinno uwzględniać równorzędność pierwszych stopni w poszczególnych korpusach.”;

10) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. Żołnierz zawodowy pełni zawodową służbę wojskową na stanowisku służbowym w jednostce wojskowej, z zastrzeżeniem art. 22 ust. 1 i art. 24 ust. 1, w dyspozycji, a żołnierz zawodowy w służbie stałej również w rezerwie kadrowej.”;

11) w art. 20:

a) ust. 1 – 3 otrzymują brzmienie:

„1. Żołnierz zawodowy w służbie stałej zwolniony z dotychczas zajmowanego stanowiska służbowego może być przeniesiony do rezerwy kadrowej podmiotu określonego w ust. 3, jeżeli przewiduje się wyznaczenie go na inne stanowisko służbowe.

1a. Jeżeli przemawiają za tym potrzeby Sił Zbrojnych, żołnierz zawodowy w służbie stałej może być przeniesiony do rezerwy kadrowej, w związku z podjęciem przez niego pracy poza granicami państwa w strukturach organizacji międzynarodowych lub międzynarodowych strukturach wojskowych, na podstawie umowy zawartej między tym żołnierzem a taką organizacją.

2. Okres pozostawania żołnierza zawodowego w rezerwie kadrowej nie może być jednorazowo dłuższy niż dwa lata, z zastrzeżeniem ust. 4 i art. 65a ust. 6.

3. Właściwym do przeniesienia żołnierza zawodowego do rezerwy kadrowej jest:

1) Minister Obrony Narodowej – w przypadku żołnierza zawodowego zwolnionego ze stanowiska służbowego przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Prezesa Rady Ministrów i Ministra Obrony Narodowej oraz w przypadku, o którym mowa w ust. 1a;

2) dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr – w pozostałych przypadkach.”;

b) w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) z podjęciem przez żołnierza zawodowego pracy, o której mowa w ust. 1a, czas pozostawania w rezerwie kadrowej nie może być dłuższy niż sześć lat w okresie zawodowej służby wojskowej.”;

12) w art. 21 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Uprawnionym do przeniesienia żołnierza zawodowego do dyspozycji jest podmiot, który wydał decyzję o zwolnieniu żołnierza z zawodowej służby wojskowej.”;

13) w art. 22 ust. 9 i 10 otrzymują brzmienie:

„9. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy tryb postępowania przy wyznaczaniu żołnierzy zawodowych na stanowiska służbowe w instytucjach cywilnych, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, i odwoływania z tych stanowisk;
- 2) tryb postępowania przy kierowaniu żołnierzy zawodowych w celu wyznaczenia na stanowiska służbowe w instytucjach cywilnych, o których mowa w ust. 1 pkt 1, i odwoływania ich z tej służby;
- 3) sposób wykonywania przez Ministra Obrony Narodowej nadzoru, o którym mowa w ust. 8;
- 4) szczegółowe warunki i tryb opiniowania żołnierzy zawodowych pełniących zawodową służbę wojskową w instytucjach cywilnych, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, a także przełożonych uprawnionych do sporządzenia opinii.

10. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 9, powinno w szczególności określić dane, jakie powinien zawierać wniosek o wyznaczenie żołnierza zawodowego na stanowisko służbowe w instytucji cywilnej, sposób postępowania i podmioty wyznaczające na stanowiska służbowe w instytucjach cywilnych i odwołujące z tych stanowisk, uwzględniając kompetencje Ministra Obrony Narodowej i kierowników instytucji cywilnych, jak również sposób postępowania podmiotów przy kierowaniu do służby w celu wyznaczenia na stanowisko służbowe w Służbie Kontrwywiadu Wojskowego i Służbie Wywiadu Wojskowego oraz odwoływania z tej służby, a także sposób zapoznawania tych żołnierzy z treścią opinii oraz wnoszenia i rozpatrywania od nich odwołań, z uwzględnieniem kwalifikacji zawodowych, w tym przydatności do służby na zajmowanym stanowisku służbowym, cech osobowości żołnierza, w tym szczególnie odporności psychofizycznej na trudy służby, poziomu wykonywania zadań służbowych oraz predyspozycji.”;

14) w art. 24:

a) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) Minister Obrony Narodowej – żołnierzy zawodowych na stanowiska służbowe o stopniach etatowych od stopnia pułkownika (komandora) do stopnia generała (admirala) oraz na które wyznacza na podstawie przepisów odrębnych ustaw;”;

b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. W czasie pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa żołnierz zawodowy podlega podmiotowi, który wyznaczył lub skierował go do tej służby, albo podmiotowi wskazanemu przez Ministra Obrony Narodowej w przepisach określających bezpośrednie podporządkowanie jednostek organizacyjnych. Podczas wykonywania zadań służbowych poza granicami państwa żołnierz zawodowy może podlegać odpowiednio, w zależności od miejsca pełnienia zawodowej służby wojskowej:

- 1) przełożonemu kierującemu działalnością misji organizacji międzynarodowej lub sił wielonarodowych;
- 2) kierownikowi placówki zagranicznej, w której został wyznaczony do pełnienia zawodowej służby wojskowej;
- 3) polskiemu przedstawicielowi wojskowemu – w przypadku pełnienia służby na stanowisku w polskim przedstawicielstwie wojskowym przy organizacji międzynarodowej lub przy międzynarodowej strukturze wojskowej, przy siłach zbrojnych albo przy innych strukturach obronnych państw obcych;
- 4) przełożonemu określonymu przez organizację międzynarodową lub międzynarodową strukturę wojskową – w przypadku pełnienia służby na stanowisku bezpośrednio w strukturach organizacji międzynarodowych i międzynarodowych strukturach wojskowych, a w sprawach narodowych – starszemu oficerowi narodowemu;
- 5) przełożonemu określonymu przez właściwy podmiot sił zbrojnych albo innych struktur obronnych państwa obcego – przy którego siłach lub strukturach żołnierz pełni służbę wojskową.

5. Żołnierzom zawodowym wyznaczonym do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa przysługują, w szczególności, następujące uprawnienia i świadczenia:

- 1) prawo przebywania w miejscu pełnienia służby wraz z małżonkiem i dziećmi;
- 2) prawo do nieodpłatnego zakwaterowania w lokalu mieszkalnym, wraz z niezbędnym umeblowaniem i wyposażeniem, oraz prawo do ryczałtu na pokrycie niektórych świadczeń związanych z użytkowaniem lokalu mieszkalnego, odpowiednio do zajmowanego stanowiska służbowego i liczby uprawnionych

i przesiedlonych członków rodziny, lub prawo do równoważnika pieniężnego na wynajęcie lokalu mieszkalnego;

- 3) zwrot opłat związanych z nauką dzieci w szkole podstawowej, gimnazjum i szkole średniej;
- 4) zwrot niezbędnych, udokumentowanych kosztów leczenia w państwie, w którym pełni służbę, oraz kosztów leczenia uprawnionych i przesiedlonych członków rodziny.”,

c) w ust. 7:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) bezpłatne świadczenia zdrowotne oraz bezpłatne zaopatrzenie w produkty lecznicze i wyroby medyczne będące przedmiotami ortopedycznymi i środkami pomocniczymi;”,

– uchyla się pkt 4,

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) indywidualne i zbiorowe ubezpieczenie od następstw nieszczęśliwych wypadków zaistniałych w czasie pełnienia służby poza granicami państwa, wskutek których nastąpiło uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia lub śmierć żołnierza.”,

d) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Finansowanie bezpłatnych świadczeń zdrowotnych oraz zaopatrzenia w produkty lecznicze i wyroby medyczne, o których mowa w ust. 7 pkt 2 następuje z części budżetu państwa, której dysponentem jest Minister Obrony Narodowej.”;

15) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Art. 26. 1. Żołnierz zawodowy podlega opiniowaniu służbowemu, którego proces rozpoczyna się na sześć miesięcy przed dniem upływu:

- 1) kadencji na stanowisku służbowym – w przypadku żołnierzy służby stałej;
- 2) okresu obowiązywania kontraktu, z zastrzeżeniem ust. 2 – w przypadku żołnierzy służby kontraktowej.

2. W przypadku gdy kontrakt został podpisany na okres dłuższy niż trzy lata, proces opiniowania rozpoczyna się na sześć miesięcy przed upływem trzyletniego okresu trwania kontraktu.

3. Opiniowaniem służbowym obejmuje się również żołnierza zawodowego:

- 1) skierowanego do pełnienia służby poza granicami państwa – za okres pełnienia tej służby;
- 2) zwolnionego ze stanowiska służbowego w trakcie trwania kadencji lub kontraktu, jeżeli pełnił służbę na tym stanowisku co najmniej dwanaście miesięcy.

4. Opinia służbowa ma na celu ocenę wykonywania przez żołnierza zawodowego obowiązków służbowych i stanowi podstawę do określenia dalszego przebiegu jego służby. W opinii służbowej przełożony ocenia wywiązywanie się żołnierza zawodowego z poszczególnych obowiązków służbowych na zajmowanym stanowisku służbowym oraz jego cechy osobowe, uwzględniając opinię i wnioski psychologa jednostki wojskowej.

5. Na podstawie ocen, o których mowa w ust. 4, przełożony wystawia ogólną ocenę opiniowanego żołnierza zawodowego, wyrażoną w skali od 5 do 2 (bardzo dobra, dobra, dostateczna i niedostateczna).

6. W ramach opiniowania służbowego żołnierza zawodowego w służbie stałej określa się jego indywidualną prognozę przebiegu zawodowej służby wojskowej: bliższą i dalszą.

7. Prognoza, o której mowa w ust. 6, obejmuje:

1) bliższa – wskazanie stanowiska służbowego przewidzianego do objęcia przez opiniowanego żołnierza, rezerwy kadrowej albo zwolnienia z zawodowej służby wojskowej;

2) dalsza – wskazanie stopnia etatowego stanowiska służbowego przewidzianego do objęcia przez opiniowanego żołnierza lub studiów (studium), których ukończenie warunkuje objęcie wyższego stanowiska służbowego albo zwolnienie z zawodowej służby wojskowej.

8. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, nie określa się żołnierzowi zawodowemu indywidualnej prognozy przebiegu zawodowej służby wojskowej.

9. W przypadku zwolnienia żołnierza zawodowego w służbie stałej ze stanowiska służbowego w okresie kadencji na stanowisku służbowym, jeżeli pełnił służbę na tym stanowisku przez okres krótszy niż dwanaście miesięcy, nie sporządza się nowej opinii służbowej, lecz określa się jedynie nową indywidualną prognozę przebiegu zawodowej służby wojskowej.

10. W przypadku przedłużenia żołnierzowi zawodowemu okresu kadencji na stanowisku służbowym nie sporządza się opinii służbowej za okres przedłużonej kadencji, o ile została już sporządzona.

11. Opinię służbową o żołnierzu zawodowym udostępnia się w przypadku wystąpienia o nią przez sąd, prokuratora, Żandarmerię Wojskową, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Służbę Wywiadu Wojskowego, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Policję, Agencję Wywiadu, Centralne Biuro Antykorupcyjne, Straż Graniczną oraz rzecznika dyscyplinarnego lub rzecznika dyscypliny finansów publicznych – w przypadku gdy podmioty te prowadzą postępowanie przeciwko niemu.

12. Opinię służbową sporządza osobiście bezpośredni przełożony żołnierza zawodowego.

13. Przełożony jest obowiązany doręczyć, za pokwitowaniem, potwierdzoną kopię opinii służbowej żołnierzowi zawodowemu, którego ona dotyczy, w terminie czternastu dni od

dnia jej sporządzenia. W opinii służbowej zamieszcza się pouczenie o przysługującym żołnierzowi zawodowemu prawie wniesienia odwołania od opinii.

14. W przypadku odmowy przyjęcia opinii służbowej przez opiniowanego, na równi z doręczeniem, o którym mowa w ust. 13, uznaje się zapoznanie opiniowanego z treścią opinii przez jej odczytanie. Przełożony poucza opiniowanego o przysługującym mu prawie do wniesienia odwołania od opinii i dokonuje o tym fakcie adnotacji w arkuszu opinii służbowej.

15. Żołnierzowi zawodowemu przysługuje prawo wniesienia odwołania od opinii służbowej do wyższego przełożonego w terminie czternastu dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wniesione po terminie nie podlega rozpoznaniu.

16. Prawo wniesienia odwołania nie przysługuje od indywidualnej prognozy przebiegu zawodowej służby wojskowej, określonej dla żołnierza zawodowego w opinii służbowej.

17. Wyższy przełożony może zaskarżoną opinię służbową:

- 1) utrzymać w mocy;
- 2) zmienić ją lub uzupełnić;
- 3) uchylić i wydać nową;
- 4) uchylić, jeżeli brak było podstaw prawnych do jej sporządzenia.

18. Opinia służbowa wydana wskutek odwołania jest ostateczna.

19. Za przygotowanie i przebieg procesu opiniowania służbowego żołnierzy zawodowych pełniących służbę:

- 1) w jednostce wojskowej – odpowiada dowódca jednostki wojskowej;
- 2) poza granicami państwa – odpowiada krajowy przełożony, któremu żołnierz w tym czasie podlega.

20. Indywidualną prognozę, o której mowa w ust. 6, określa podmiot uprawniony do wyznaczenia żołnierza zawodowego na stanowisko służbowe.

21. Określona dla żołnierza zawodowego indywidualna prognoza przebiegu zawodowej służby wojskowej może być zmieniona tylko w przypadkach szczególnie uzasadnionych potrzeb Sił Zbrojnych przez podmiot, o którym mowa w ust. 19.

22. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki i tryb opiniowania żołnierzy zawodowych, doręczania i zapoznawania ich z treścią opinii służbowych oraz wnoszenia i rozpatrywania od nich odwołań;
- 2) tryb określania indywidualnej prognozy przebiegu zawodowej służby oraz sposób zapoznawania żołnierza zawodowego z indywidualną prognozą przebiegu zawodowej służby wojskowej;
- 3) tryb udostępniania opinii podmiotom określonym w ust. 11;

4) wzór arkusza opinii służbowej.

Rozporządzenie powinno uwzględniać, aby sporządzona opinia służbowa w sposób jednoznaczny wskazywała o przydatności lub braku przydatności żołnierza zawodowego na zajmowanym stanowisku służbowym, cechy osobowe żołnierza, w szczególności odporność psychofizyczną na trudy zawodowej służby wojskowej, poziom i rzetelność wykonywania zadań służbowych oraz predyspozycje do zajmowania wyższych stanowisk służbowych, a wzór arkusza opinii zawierał wszystkie niezbędne dane do sporządzenia opinii służbowej i określenia indywidualnej prognozy przebiegu zawodowej służby wojskowej, w tym dotyczące jego stanu zdrowia, karalności oraz oceny ze sprawdzianu sprawności fizycznej, a także, aby opiniowanie było oparte na zasadzie jawności dla opiniowanego żołnierza zawodowego.”;

16) w art. 27 w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) w korpusie szeregowych zawodowych – stopień wojskowy szeregowego (marynarza).”;

17) art. 28 i 29 otrzymują brzmienie:

„Art. 28. 1. Warunkiem mianowania na stopień wojskowy podporucznika (podporucznika marynarki) jest posiadanie dyplomu ukończenia studiów wyższych, odbycie szkolenia wojskowego oraz zdanie egzaminu na oficera.

2. Jeżeli przemawiają za tym potrzeby Sił Zbrojnych, na stopień wojskowy podporucznika (podporucznika marynarki) może być mianowany, po odbyciu szkolenia wojskowego i zdaniu egzaminu na oficera, podoficera lub szeregowy zawodowy, który ukończył studia wyższe i posiada bardzo dobrą ogólną ocenę w opinii służbowej.

Art. 29. 1. Na stopień wojskowy kaprała (mata) mianuje się żołnierza, który ukończył szkołę średnią.

2. Jeżeli przemawiają za tym potrzeby Sił Zbrojnych, na stopień wojskowy kaprała (mata) może być mianowany, po zdaniu egzaminu na podoficera, szeregowy zawodowy, który ukończył szkołę średnią i posiada bardzo dobrą ogólną ocenę w opinii służbowej.”;

18) uchyla się art. 30;

19) w art. 31 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Warunkiem wydania decyzji o wyznaczeniu żołnierza zawodowego na wyższe stanowisko służbowe oraz objęcia obowiązków na tym stanowisku jest uprzednie wydanie decyzji o mianowaniu tego żołnierza, przez uprawniony podmiot, na stopień wojskowy odpowiadający stopniowi etatowemu stanowiska służbowego, na jakie żołnierz ma być wyznaczony.”;

20) w art. 32 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Na stopnie wojskowe w korpusach podoficerów zawodowych i szeregowych zawodowych mianuje podmiot właściwy do wyznaczenia żołnierza zawodowego na stanowisko służbowe, z zastrzeżeniem ust. 4.

4. Na pierwszy stopień wojskowy mianuje w korpusie podoficerów zawodowych podmiot, któremu podlega szkoła podoficerska.”;

21) art. 34 – 37 otrzymują brzmienie:

„Art. 34. 1. Żołnierza zawodowego zalicza do określonego korpusu osobowego, grupy osobowej i specjalności wojskowej właściwy podmiot, o którym mowa w art. 10, w rozkazie personalnym o powołaniu do zawodowej służby wojskowej.

2. Żołnierz zawodowy może być przeniesiony do innego korpusu osobowego, innej grupy osobowej lub innej specjalności wojskowej przez podmiot właściwy do wyznaczenia go na stanowisko służbowe, decyzją o wyznaczeniu na stanowisko służbowe.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do żołnierzy zawodowych pełniących zawodową służbę wojskową na stanowiskach służbowych aplikantów, asesorów i sędziów sądów wojskowych oraz aplikantów, asesorów i prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury.

Art. 35. 1. Żołnierza zawodowego wyznacza się na stanowisko służbowe, w drodze decyzji, stosownie do potrzeb Sił Zbrojnych, w zależności od wymaganych kwalifikacji zawodowych oraz posiadanej oceny w opinii służbowej, a żołnierza zawodowego w służbie stałej również od ustalonej dla niego indywidualnej prognozy przebiegu służby.

2. Określenie indywidualnej prognozy przebiegu służby żołnierza zawodowego w służbie stałej, o której mowa w ust. 1, odbywa się w oparciu o modele przebiegu służby.

3. Modele przebiegu służby w poszczególnych korpusach osobowych opracowują i uaktualniają, wskazane przez Ministra Obrony Narodowej, osoby zajmujące najwyższe stanowiska służbowe w danym korpusie osobowym (grupie osobowej).

Art. 36. 1. Minimalne wymagania w zakresie wykształcenia niezbędne do wyznaczenia na pierwsze stanowisko służbowe w korpusach kadry są następujące:

- 1) szeregowych zawodowych – ukończenie gimnazjum;
- 2) podoficerów zawodowych – ukończenie szkoły średniej;
- 3) oficerów zawodowych – posiadanie dyplomu ukończenia studiów wyższych.

2. Wyznaczenie na kolejne stanowisko służbowe jest uzależnione od ukończenia kursu, szkolenia, stażu lub specjalizacji, w zależności od wymaganych kwalifikacji określonych w karcie opisu stanowiska, a także w odniesieniu do oficerów:

- 1) od stopnia etatowego majora (komandora podporucznika) – posiadanie tytułu zawodowego magistra (równorzędnego);

- 2) dla stopnia etatowego pułkownika (komandora) – ukończenie studiów podyplomowych lub posiadanie stopnia naukowego doktora;
- 3) od stopnia etatowego generała brygady (kontradmirała) – ukończenie podyplomowych studiów polityki obronnej.

3. Do celów określonych w ust. 2 na równi ze świadectwem lub dyplomem szkoły wojskowej są traktowane świadectwa lub dyplomy zagranicznych oraz krajowych szkół i uczelni na kierunkach zgodnych z kartą opisu stanowiska służbowego.

Art. 37. 1. Żołnierz zawodowy w służbie stałej pełni zawodową służbę wojskową przez czas określony kadencjami na stanowisku służbowym.

2. Kadencja na stanowisku służbowym trwa od osiemnastu miesięcy do trzech lat.

3. Kadencja na stanowisku służbowym, jeżeli jest to uzasadnione potrzebami Sił Zbrojnych, może być przedłużona, przez podmiot właściwy do wyznaczenia na stanowisko służbowe.

4. Okres przedłużenia kadencji na stanowisku służbowym nie może być dłuższy niż dwanaście miesięcy.

5. Okres kadencji na stanowisku służbowym określa podmiot właściwy do wyznaczania na stanowisko służbowe w decyzji o wyznaczeniu żołnierza zawodowego na to stanowisko.

6. Żołnierz, o którym mowa w ust. 1, może powtarzać kadencję na tym samym stanowisku służbowym, z zastrzeżeniem ust. 7 oraz art. 43 ust. 2 i art. 43a ust. 2.

7. Żołnierz zawodowy może pełnić zawodową służbę wojskową na tym samym stanowisku służbowym:

- 1) dyrektora (szefa) komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej, w tym tworzącej Sztab Generalny Wojska Polskiego,
- 2) zaszeregowanym od stopnia etatowego majora (komandora podporucznika), w którego nazwie występuje określenie „dowódca”

– nie więcej niż dwie kadencje.

8. Przepisów ust. 1 – 7 nie stosuje się do żołnierzy zawodowych pełniących zawodową służbę wojskową na stanowiskach służbowych aplikantów, asesorów i sędziów w sądach wojskowych oraz aplikantów, asesorów i prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury oraz w instytucjach cywilnych.”;

22) art. 42 otrzymuje brzmienie:

„Art. 42. 1. Wyznaczenie szeregowego zawodowego na wyższe stanowisko służbowe może nastąpić w zależności od wolnych stanowisk, a także od ogólnej oceny bardzo dobrej lub dobrej w opinii służbowej oraz od odbycia, w zależności od potrzeb, stosownego kursu lub szkolenia.

2. W przypadku uzyskania przez szeregowego zawodowego w opinii służbowej ogólnej oceny dostatecznej:

- 1) wyznacza się go na to samo lub inne równorzędne stanowisko służbowe;
- 2) może być on zwolniony z zawodowej służby wojskowej.”;

23) art. 44 otrzymuje brzmienie:

„Art. 44. 1. Właściwymi do wyznaczania na stanowiska służbowe i zwalniania z tych stanowisk żołnierzy zawodowych są:

- 1) Minister Obrony Narodowej – w odniesieniu do stanowisk służbowych o stopniach etatowych pułkownika (komandora) i generałów (admirałów) oraz na które wyznacza na podstawie przepisów odrębnych ustaw;
- 2) Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, dowódca rodzaju Sił Zbrojnych, Dowódca Operacyjny Sił Zbrojnych, Szef Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych, Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej i Szef Inspektoratu Wojskowej Służby Zdrowia – w odniesieniu do stanowisk służbowych do stopnia etatowego podpułkownika (komandora porucznika) włącznie w podległych jednostkach wojskowych, z zastrzeżeniem pkt 3 – 4;
- 3) dowódca okręgu wojskowego, dowódca korpusu, komendant akademii wojskowej, dowódca dywizji, flotylli, Dowódca Garnizonu Warszawa – w odniesieniu do stanowisk służbowych do stopnia etatowego majora (komandora podporucznika) włącznie w podległych jednostkach wojskowych, z zastrzeżeniem pkt 4;
- 4) dowódca brygady, skrzydła, komendant wyższej szkoły oficerskiej, dowódca pułku, batalionu oraz dowódca zajmujący stanowisko służbowe zaszeregowane do stopnia etatowego co najmniej podpułkownika (komandora porucznika) – w odniesieniu do stanowisk służbowych do stopnia etatowego kapitana (kapitana marynarki) włącznie w podległych jednostkach wojskowych, z zastrzeżeniem pkt 5;
- 5) dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr – w odniesieniu do stanowisk służbowych do stopnia etatowego podpułkownika (komandora porucznika) włącznie w pozostałych, niewymienionych w pkt 2 – 4, jednostkach wojskowych.

2. Zwolnienia żołnierza zawodowego z dotychczas zajmowanego stanowiska służbowego w jednostce wojskowej, w której zajmował to stanowisko, i wyznaczenia na stanowisko służbowe w innej jednostce wojskowej dokonuje uprawniony podmiot, któremu podlegają obie te jednostki, przy zachowaniu posiadanych uprawnień do wyznaczania na stanowiska służbowe, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Zwolnienie żołnierza zawodowego z dotychczas zajmowanego stanowiska służbowego w jednostce wojskowej, w której zajmował to stanowisko, i wyznaczenie na stanowisko

służbowe w innej jednostce wojskowej może nastąpić również na podstawie porozumienia podmiotu, który zwalnia ze stanowiska, oraz podmiotu, który wyznacza na stanowisko, jeżeli posiadają uprawnienia do wyznaczania i zwalniania ze stanowisk służbowych, przy zachowaniu właściwości, o których mowa w ust. 1.”;

24) po art. 44 dodaje się art. 44a w brzmieniu:

„Art. 44a. Podmioty, o których mowa w art. 44 ust. 1, dokonują corocznie przeglądu kadrowego w celu oceny wykorzystania zasobu kadrowego.”;

25) w art. 45 w ust. 1 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) w przypadku udzielenia urlopu wychowawczego w wymiarze dłuższym niż dwanaście miesięcy.”;

26) w art. 46:

a) w ust. 1:

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) tryb przenoszenia żołnierzy zawodowych do rezerwy kadrowej, warunki i sposób pełnienia przez nich zawodowej służby wojskowej w tym okresie, a także sposób nakładania na nich zadań służbowych oraz rozliczania z ich wykonania oraz limit żołnierzy zawodowych pozostających w rezerwie kadrowej dla poszczególnych podmiotów wymienionych w art. 20 ust. 3;”;

– dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) terminy i sposób prowadzenia corocznego przeglądu kadrowego.”;

b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przewidywać możliwość równego dostępu żołnierzy zawodowych do wyższych stanowisk służbowych, po spełnieniu przez nich warunków określonych w ustawie, modelu przebiegu zawodowej służby wojskowej i w karcie opisu stanowiska służbowego, a także uwzględniać ich dotychczasowe doświadczenie i przebieg służby wojskowej;”;

27) po art. 46 dodaje się art. 46a w brzmieniu:

„Art. 46a. 1. Żołnierzom zawodowym korpusu podoficerów i szeregowych zawodowych mogą być nadawane klasy kwalifikacyjne odpowiadające poziomowi ich wykszolenia wojskowego i specjalistycznego, zgodnie z zajmowanym stanowiskiem służbowym, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Ustala się cztery rodzaje klas kwalifikacyjnych: trzecią, drugą, pierwszą i mistrzowską.

3. Klasę kwalifikacyjną nadaje się po zdaniu egzaminu przed komisją egzaminacyjną powołaną przez uprawniony podmiot.

4. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, podmioty właściwe do powoływania komisji egzaminacyjnych i nadawania klas kwalifikacyjnych oraz składy tych

komisji, szczegółowy sposób i tryb nadawania, potwierdzania, podwyższania i utraty klas kwalifikacyjnych, sposób przeprowadzania i zdawania egzaminu oraz zakres wiedzy i umiejętności sprawdzanych w czasie egzaminu, uwzględniając specyfikę służby na poszczególnych stanowiskach służbowych w korpusach podoficerów i szeregowych zawodowych.”;

28) w art. 47 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz zawodowy jest wyznaczony na stanowisko służbowe, może skierować tego żołnierza do wykonywania zadań służbowych poza jednostką, na czas nie dłuższy niż sześć miesięcy w ciągu roku kalendarzowego.”;

29) w art. 48:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Żołnierzy zawodowych obejmuje się ewidencją wojskową, prowadzoną przez dyrektora departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr, podmiot właściwy do wyznaczania na stanowisko służbowe i dowódcę jednostki wojskowej, w której żołnierz pełni zawodową służbę wojskową, oraz wojskowego komendanta uzupełnień.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Dane osobowe, o których mowa w ust. 3, obejmują: nazwisko i imiona, nazwisko rodowe, nazwisko i imiona poprzednie, imiona rodziców, nazwiska rodowe rodziców, imię i nazwisko małżonka oraz jego nazwisko rodowe, imiona dzieci, płeć, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, numer PESEL, numer identyfikacji podatkowej, stopień wojskowy, adres zameldowania, adres zamieszkania oraz rodzaj, serię i numer dokumentu tożsamości.”,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Do przetwarzania przez podmioty wymienione w ust. 2 danych, o których mowa w ust. 3, do celów związanych z przebiegiem zawodowej służby wojskowej nie stosuje się przepisów rozdziału 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.⁴⁾).”,

d) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. W przypadku zniszczenia lub zaginięcia ewidencji wojskowej podlega ona odtworzeniu.”,

e) w ust. 8 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 25, poz. 219 i Nr 33, poz. 285, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 oraz z 2007 r. Nr 165, poz. 1170 i Nr 176, poz. 1238.

- „1) wzory wojskowych dokumentów osobistych oraz sposób dokonywania wpisów w tych dokumentach i postępowania z nimi, a także podmioty właściwe do ich wydawania;
- 2) zakres i sposób prowadzenia ewidencji wojskowej oraz sposób jej odtwarzania w przypadku zniszczenia lub zaginięcia.”;

30) w art. 49:

a) w ust. 5 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) suchy odcisk pieczęci podmiotu wystawiającego;”;

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje oraz wzory kart i tabliczek tożsamości wydawanych żołnierzom zawodowym, podmioty właściwe do ich wydawania i ewidencjonowania, doręczania i postępowania w razie zniszczenia lub utraty, a także wzór rozkazu wyjazdu, mając na względzie przeznaczenie kart i tabliczek tożsamości oraz sposób ich wykorzystania.”;

31) w art. 50a w ust. 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 5 w brzmieniu:

„5) sposób dokumentowania otrzymanych przez żołnierzy ocen oraz nieprzystąpienia do tego sprawdzianu z przyczyn innych niż określone w ust. 3.”;

32) w art. 52:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Dowódca jednostki wojskowej, po uzyskaniu zgody podmiotu uprawnionego do wyznaczenia żołnierza zawodowego na wyższe od zajmowanego stanowiska służbowego, zawiera z żołnierzem zawodowym umowę, w której określa między innymi rodzaj pomocy, o której mowa w ust. 3, a w szczególności pokrycie chesnego za naukę, zwrot należności z tytułu kosztów przejazdu na obszarze kraju oraz warunki zwrotu kosztów tej pomocy w przypadku przerwania nauki lub zwolnienia z zawodowej służby wojskowej z przyczyn, o których mowa w art. 111 pkt 1, 4, 6 – 6c, 7, pkt 9 lit. a i pkt 11 – 16 oraz art. 112 ust. 1 pkt 1, w terminie określonym w umowie, nie dłuższym niż trzy lata od zakończenia nauki.”;

b) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Do zgody, o której mowa w ust. 5, nie stosuje się art. 106 § 2 – 6 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.”;

33) art. 54 otrzymuje brzmienie:

„Art. 54. 1. Z żołnierzem zawodowym, którego planuje się na koszt wojska skierować na studia lub naukę albo staż, kurs lub specjalizację w kraju lub za granicą, którego koszt

przekracza sześciokrotność najniższego uposażenia zasadniczego żołnierza zawodowego, zawiera się umowę, która określa między innymi warunki zwrotu kosztów poniesionych na jego utrzymanie i naukę w przypadku przerwania kształcenia lub zwolnienia z zawodowej służby wojskowej, przed określonym w umowie okresem służby wojskowej, z przyczyn, o których mowa w art. 111 pkt 1, 4, 6 – 6c, 7, pkt 9 lit. a i pkt 11 – 16 oraz art. 112 ust. 1 pkt 1, w wysokości proporcjonalnej do czasu służby po zakończeniu tej nauki.

2. Podmiotem uprawnionym do zawarcia umowy jest podmiot, który kieruje żołnierza zawodowego na studia lub naukę albo staż, kurs lub specjalizację w kraju lub za granicą.”;

34) w art. 55:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) tryb kierowania na studia lub naukę do szkoły wojskowej albo niewojskowej oraz na staż, kurs lub specjalizację w kraju lub za granicą i podmioty właściwe w tych sprawach;”;

b) w ust. 2 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) rodzaje udzielanej pomocy;

2) rodzaje i tryb nauki, na którą żołnierz zawodowy może być skierowany;”;

35) w art. 56:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Za pracę zarobkową uważa się pracę świadczoną osobiście:

1) w ramach stosunku pracy;

2) na podstawie innego tytułu, jeżeli praca jest wykonywana przez okres dłuższy niż jeden miesiąc.”;

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Żołnierz zawodowy może wykonywać pracę zarobkową w tej samej lub podległej jednostce wojskowej, w której pełni służbę, niebędącej jednostką budżetową, na podstawie innej niż umowa o pracę.”;

36) art. 57 otrzymuje brzmienie:

„Art. 57. 1. Żołnierz zawodowy nie może wchodzić w skład organów spółek, innych przedsiębiorców oraz fundacji, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. Żołnierz zawodowy może uczestniczyć w zgromadzeniach akcjonariuszy lub zgromadzeniach wspólników.

3. Żołnierz zawodowy może wchodzić w skład organów podmiotów, zaliczonych na podstawie odrębnych przepisów do przemysłowego potencjału obronnego, z wyłączeniem zarządów spółek prawa handlowego, o ile nie zostanie wskazany przez Ministra Obrony Narodowej.”;

37) w art. 60:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Zadania służbowe żołnierzy zawodowych powinny być ustalane przez przełożonych w sposób pozwalający na ich wykonywanie w ramach czterdziestu godzin służby w tygodniu. Wykonywanie zadań służbowych nie może przekraczać przeciętnie czterdziestu ośmiu godzin w tygodniu, w czteromiesięcznym okresie rozliczeniowym. W zamian za czas służby przekraczający czterdzieści godzin służby w tygodniu, żołnierzowi zawodowemu przysługuje czas wolny od służby w takim samym wymiarze.

3. Żołnierzowi zawodowemu przysługuje prawo do co najmniej:

- 1) jedenastu godzin nieprzerwanego odpoczynku w każdej dobie;
- 2) dwudziestu czterech godzin nieprzerwanego odpoczynku w okresie siedmiodniowym.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Ewidencję czasu służby potwierdzającą wykonywanie przez żołnierza zawodowego zadań służbowych ponad normę określoną w ust. 2 prowadzi dowódca jednostki wojskowej.”;

38) w art. 62:

a) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Żołnierzowi zawodowemu skierowanemu do służby poza granicami państwa, po zakończeniu służby w ramach skierowania, udziela się urlopu aklimatyzacyjnego w wymiarze jednego dnia roboczego, za każde rozpoczęte dziesięć dni pełnienia służby poza granicami państwa. Urlopu tego udziela dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz zajmuje stanowisko służbowe albo do której został skierowany w ramach pełnienia zawodowej służby wojskowej w rezerwie kadrowej, bezpośrednio po stawieniu się w jednostce wojskowej. Wymiar urlopu aklimatyzacyjnego nie może przekroczyć dwudziestu dwóch dni roboczych.”,

b) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Żołnierzowi zawodowemu skierowanemu przez właściwy podmiot na naukę i żołnierzowi, któremu udzielono pomocy finansowej w związku z pobieraniem nauki, przysługuje urlop szkoleniowy.”;

39) w art. 64 w ust. 1 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) tryb orzekania o potrzebie udzielenia urlopu zdrowotnego i podmioty właściwe w tych sprawach;

3) szczegółowe warunki i tryb udzielania urlopów, o których mowa w art. 61 i art. 62 ust. 1 – 4, 7a oraz 12, a także wymiar urlopu, o którym mowa w art. 62 ust. 3 i ust. 8 pkt 2 oraz ust. 9;”;

40) po art. 65 dodaje się art. 65a w brzmieniu:

„Art. 65a. 1. Żołnierz zawodowy ma prawo do urlopu wychowawczego na zasadach określonych w przepisach ustawy, o której mowa w art. 65 ust. 1.

2. Żołnierzowi zawodowemu korzystającemu z urlopu wychowawczego nie wypłaca się uposażenia i innych należności pieniężnych, z wyjątkiem określonych w art. 83, art. 85 i art. 94 – 98.

3. Żołnierzowi zawodowemu korzystającemu z urlopu wychowawczego przysługują, w okresie korzystania z tego urlopu, świadczenia określone w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 139, poz. 992, z późn. zm.⁵⁾).

4. W przypadku gdy urlop wychowawczy trwa do dwunastu miesięcy, żołnierz zawodowy pozostaje na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym.

5. W przypadku gdy okres urlopu wychowawczego jest dłuższy niż określony w ust. 4, żołnierza zawodowego przenosi się do rezerwy kadrowej. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.

6. Żołnierza zawodowego, o którym mowa w ust. 5, po zakończeniu lub zrezygnowaniu przez niego z urlopu wychowawczego w czasie jego trwania, jeżeli nie ma możliwości wyznaczenia na stanowisko służbowe, pozostawia się w rezerwie kadrowej przez okres nie krótszy niż sześć miesięcy.

7. Okresu urlopu wychowawczego trwającego łącznie ponad trzy lata, w czasie pełnienia zawodowej służby wojskowej, nie zalicza się do okresów, od których jest uzależnione nabycie prawa do emerytury, na podstawie ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 66, z późn. zm.⁶⁾).

8. W stosunku do okresu urlopu wychowawczego, o którym mowa w ust. 7, zastosowanie ma przepis art. 15 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, z zastrzeżeniem, że przewidziany w tym przepisie wzrost podstawy wymiaru emerytury dotyczy okresu pełnienia zawodowej służby wojskowej, niezależnie od daty powołania do tej służby.”;

41) art. 66 i 67 otrzymują brzmienie:

„Art. 66. 1. Żołnierze zawodowi otrzymują umundurowanie, wyekwipowanie i uzbrojenie oraz, w czasie wykonywania zadań służbowych, bezpłatne wyżywienie według

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 222, poz. 1630, z 2007 r. Nr 64, poz. 427, Nr 105, poz. 720, Nr 109, poz. 747, Nr 192, poz. 1378 i Nr 200, poz. 1446 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416 i Nr 138, poz. 872 i 875.

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 121, poz. 1264 i Nr 191, poz. 1954, z 2005 r. Nr 10, poz. 65 i Nr 130, poz. 1085, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 oraz z 2007 r. Nr 82, poz. 559.

norm uwzględniających charakter tych zadań albo równoważnik pieniężny w zamian za te należności.

2. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki i normy umundurowania oraz wyekwipowania, w tym w ubiory cywilne, żołnierzy zawodowych, a także podmioty właściwe w sprawach zaopatrywania w te przedmioty;
- 2) szczegółowe warunki i normy uzbrojenia żołnierzy zawodowych;
- 3) szczegółowe warunki i normy wyżywienia żołnierzy zawodowych, uwzględniając charakter wykonywanych zadań służbowych.

Rozporządzenie powinno w szczególności uwzględniać specyfikę umundurowania poszczególnych rodzajów wojsk i służb oraz charakter i miejsce wykonywania zadań służbowych. Rozporządzenie, określając szczegółowe warunki i normy umundurowania, wyekwipowania, uzbrojenia, a także wyżywienia, powinno ustalać w szczególności rodzaje tych norm.

3. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wysokość równoważników pieniężnych przysługujących w zamian za umundurowanie i wyekwipowanie, w tym za ubiory cywilne, niewydane w naturze, oraz warunki i tryb ich wypłacania, a także podmioty właściwe w tych sprawach;
- 2) wysokość równoważników pieniężnych przysługujących w zamian za bezpłatne wyżywienie, niewydane w naturze, oraz warunki i tryb ich wypłacania, a także podmioty właściwe w tych sprawach.

4. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, powinno w szczególności uwzględniać rodzaje umundurowania i wyekwipowania żołnierzy zawodowych, którym ono przysługuje, i terminy wypłacania równoważnika. Ponadto powinno określać warunki wypłacania równoważnika w przypadku szycia przedmiotów wydawanych w naturze, szytych na miarę i za wykonywanie (uzupełnienie) haftów. W rozporządzeniu należy określić sposób postępowania w przypadku konieczności wykonania poprawek krawieckich i zasady wypłacania równoważnika za przedłużenie okresu używalności należnych przedmiotów wydawanych w naturze. Rozporządzenie powinno uregulować tryb postępowania w stosunku do żołnierzy zawodowych, którzy nie wykorzystują równoważnika zgodnie z jego przeznaczeniem. W rozporządzeniu należy określić wysokość poszczególnych równoważników. W zakresie równoważników pieniężnych przysługujących w zamian za bezpłatne wyżywienie rozporządzenie powinno w szczególności uwzględniać żołnierzy zawodowych, którym przysługuje równoważnik pieniężny w zamian za to wyżywienie,

i przypadki jego wypłacania oraz warunki określania jego wartości pieniężnej i przysługującej wysokości.

Art. 67. 1. Żołnierzom zawodowym przysługują coroczne bezpłatne badania profilaktyczne na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o służbie medycyny pracy (Dz. U. z 2004 r. Nr 125, poz. 1317 oraz z 2006 r. Nr 141, poz. 1011).

2. Żołnierzom zawodowym w trakcie szkoleń, ćwiczeń wojskowych (rejsów) przysługują bezpłatne świadczenia zdrowotne i bezpłatne zaopatrzenie w leki dopuszczone do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej objęte wykazami leków podstawowych i uzupełniających, o których mowa w art. 36 ust. 5 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027) i w leki recepturowe, w rozumieniu art. 5 pkt 11 tej ustawy, a także w leki umieszczone w wykazie produktów leczniczych oznaczonych symbolem OTC i wyrobów medycznych wydawanych bezpłatnie osobom uprawnionym, stanowiącym załącznik do rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej wydanego na podstawie art. 69b ust. 4 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2004 r. Nr 241, poz. 2416, z późn. zm.⁷⁾).

3. Finansowanie bezpłatnych świadczeń zdrowotnych oraz bezpłatnego zaopatrzenia w produkty lecznicze i wyroby medyczne, o których mowa w ust. 2, następuje z części budżetu państwa, której dysponentem jest Minister Obrony Narodowej.

4. Żołnierzy zawodowych skierowanych do służby poza granicami państwa obejmuje się bezpłatnymi badaniami lekarskimi i szczepieniami profilaktycznymi.

5. Żołnierzy zawodowych powracających do kraju po zakończeniu służby poza granicami państwa obejmuje się bezpłatnymi badaniami, z możliwością skierowania na turnusy leczniczo-profilaktyczne.

6. Turnusy leczniczo-profilaktyczne obejmują działania leczniczo-rehabilitacyjne, oraz profilaktyki zdrowotnej w tym profilaktyki psychologicznej, którym podlegają żołnierze zawodowi chorzy lub ranni po wyleczeniu oraz którzy doznali urazu psychicznego lub wymaga tego ich stan psychofizyczny. W trakcie turnusu zapewniona jest fachowa opieka medyczno-psychologiczna.

7. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres świadczeń zdrowotnych, o których mowa w ust. 2, 4 i 5;
- 2) przypadki, w których przysługują świadczenia, o których mowa w ust. 2;

⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 277, poz. 2742, z 2005 r. Nr 180, poz. 1496, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 220, poz. 1600, z 2007 r. Nr 107, poz. 732 i Nr 176, poz. 1242 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1056.

- 3) rodzaje i wzory dokumentów wystawionych po przeprowadzeniu obowiązujących badań przed wyjazdem i po zakończeniu służby poza granicami państwa;
- 4) kalendarz obowiązujących szczepień przed wyjazdem do służby poza granicami państwa;
- 5) tryb kierowania żołnierzy zawodowych na turnusy leczniczo-profilaktyczne oraz program tych turnusów;
- 6) tryb i zasady prowadzenia dyspanseryzacji w ramach badań profilaktycznych, o których mowa w ust. 1.

8. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 7, powinno określać w szczególności jednostki organizacyjne udzielające świadczeń zdrowotnych żołnierzom, wzory i rodzaje dokumentów wydawanych po badaniach, podmioty kierujące żołnierzami na turnusy leczniczo-profilaktyczne oraz program turnusów. Rozporządzenie powinno przewidywać możliwości ewentualnego dalszego leczenia (rehabilitacji) żołnierzy po zakończeniu pobytu na turnusie leczniczo-profilaktycznym.”;

42) po art. 67 dodaje się art. 67a i 67b w brzmieniu:

„Art. 67a. 1. Żołnierzom zawodowym przysługują bezpłatne świadczenia stomatologiczne:

- 1) w razie wypadku pozostającego w związku z pełnieniem czynnej służby wojskowej, albo choroby powstałej w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami tej służby, na określonych stanowiskach służbowych, które wymagają zapewnienia świadczeń stomatologicznych, także z użyciem implantów zębowych;
- 2) po powrocie do kraju po zakończeniu służby poza granicami państwa;
- 3) w przypadku pełnienia służby w warunkach zwiększających ryzyko powstawania schorzeń stomatologicznych, także z użyciem implantów zębowych;
- 4) w przypadku, gdy przyczyną schorzenia stomatologicznego są właściwości służby wojskowej;
- 5) w zakresie leczenia zachowawczego.

2. Świadczenia, o których mowa w ust. 1, są finansowane z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest Minister Obrony Narodowej.

3. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, zakres świadczeń, o których mowa w ust. 1, przysługujących na określonych stanowiskach służbowych, oraz sposób ich zapewnienia, z uwzględnieniem jednostek organizacyjnych udzielających tych świadczeń dla żołnierzy zawodowych, mając na względzie specyfikę służby wojskowej żołnierzy zawodowych, a także warunki i właściwości służby uzasadniające udzielanie świadczeń stomatologicznych.

Art. 67b. 1. Żołnierzom zawodowym przysługują bezpłatne szczepienia ochronne.

2. Świadczenia, o których mowa w ust. 1, są finansowane z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest Minister Obrony Narodowej.

3. Minister Obrony Narodowej, określi, w drodze rozporządzenia, wykaz szczepień ochronnych dla żołnierzy zawodowych z uwzględnieniem kalendarza szczepień, który powinien być zgodny z obowiązującymi przepisami sanitarnymi, mając na względzie specyfikę służby wojskowej żołnierzy zawodowych.

4. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, powinno również przewidywać utworzenie rejestru przeprowadzonych szczepień, stanowiącego bazę danych o realizacji szczepień wśród żołnierzy, oraz wskazywać jednostkę odpowiedzialną za jego prowadzenie.”;

43) art. 68 otrzymuje brzmienie:

„Art. 68. 1. Żołnierzowi zawodowemu pozostającemu w związku małżeńskim lub posiadającemu dzieci pozostające na jego utrzymaniu, który w miejscu pełnienia służby korzysta z zakwaterowania tymczasowego bez prawa zamieszkiwania z członkami rodziny, przysługuje dodatek za rozłękę i zwrot kosztów przejazdów odbywanych nie częściej niż raz w miesiącu do miejsca zamieszkiwania członków rodziny i z powrotem.

2. Żołnierzowi zawodowemu zamieszkującemu poza miejscem pełnienia służby przysługuje prawo do zwrotu kosztów codziennych dojazdów z miejsca zamieszkiwania do miejsca pełnienia służby i z powrotem.

3. Dodatek za rozłękę, o którym mowa w ust. 1, oraz zwrot kosztów codziennych dojazdów, o którym mowa w ust. 2, ustala się w formie miesięcznych ryczałtów.

4. Zwrot kosztów przejazdów, o którym mowa w ust. 1, ustala się w wysokości równoważności ceny biletu za przejazd środkami komunikacji publicznej, z uwzględnieniem przysługującej żołnierzowi zawodowemu ulgi, bez względu na to, z jakiego tytułu ulga ta przysługuje.

5. Należności i świadczenia określone w ust. 1 i 2 nie przysługują w przypadku, gdy żołnierzowi zawodowemu przyznano świadczenie mieszkaniowe.

6. Żołnierzom zawodowym posiadającym członków rodziny, o których mowa w ust. 1, mogą być przyznane także inne świadczenia socjalno-bytowe w postaci pomocy finansowej i rzeczowej.

7. Należności i świadczenia określone w ust. 1 i 2 oraz ust. 6 pokrywa się z części budżetu państwa, której dysponentem jest Minister Obrony Narodowej.

8. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wysokość dodatku za rozłękę oraz szczegółowe warunki i tryb korzystania z uprawnień, o których mowa w ust. 1 i 2;
- 2) rodzaj i zakres świadczeń, o których mowa w ust. 6.

9. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 8, powinno w szczególności określić wysokość dodatku za rozłąkę, uzależnioną od stawki diety określonej w przepisach w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju, wydanych na podstawie art. 77^s § 2 Kodeksu pracy, oraz wysokość kosztów przejazdów i codziennych dojazdów, o których mowa w ust. 1 i 2, uzależniając ich wysokość od kosztów przejazdów publicznymi środkami komunikacji. W przypadku świadczeń socjalno-bytowych, o których mowa w ust. 6, rozporządzenie powinno w szczególności określać rodzaj i zakres podmiotowy świadczenia, warunki korzystania z tego świadczenia, sposób jego realizacji, a w przypadku świadczeń finansowych ich wysokość, sposób obliczania, terminy rozliczeń oraz terminy ich wypłaty.”;

44) w art. 70 ust. 4 otrzymuje brzmieniu:

„4. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki stosowania do żołnierzy zawodowych przepisów Kodeksu pracy w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy, uwzględniające szczególny charakter zawodowej służby wojskowej oraz struktury organizacyjne Sił Zbrojnych. Rozporządzenie powinno także określać podmioty i zakres ich kompetencji w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania zadań służbowych przez żołnierzy zawodowych.”;

45) w art. 72 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Żołnierzowi zawodowemu powołanemu do zawodowej służby wojskowej w trakcie miesiąca kalendarzowego, w którym pełnił inną formę czynnej służby wojskowej, przysługuje odpowiednie wyrównanie uposażenia.”;

46) w art. 73 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Żołnierze zawodowi otrzymują następujące inne należności pieniężne:

- 1) zasiłek na zagospodarowanie;
- 2) dodatkowe uposażenie roczne;
- 3) nagrody uznaniowe i zapomogi;
- 4) nagrody jubileuszowe;
- 5) należności za podróże i przeniesienia służbowe;
- 6) gratyfikację urlopową;
- 7) dodatkowe wynagrodzenie za dodatkowo powierzone czasowe pełnienie obowiązków służbowych i za wykonywanie czynności powierzonych wykraczających poza zadania wynikające z zajmowanego stanowiska służbowego;
- 8) należności związane z pełnieniem zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa;

9) należności związane ze zwolnieniem z zawodowej służby wojskowej.”;

47) w art. 74 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Żołnierzowi zawodowemu wyznaczonemu na stanowisko służbowe w instytucji cywilnej oraz w jednostce organizacyjnej, dla której Minister Obrony Narodowej jest organem założycielskim albo nadzorowanej przez Ministra Obrony Narodowej, niebędącej jednostką budżetową:

- 1) zasiłek na zagospodarowanie,
- 2) nagrody uznaniowe i zapomogi przyznawane przez Ministra Obrony Narodowej,
- 3) nagrodę jubileuszową,
- 4) gratyfikację urlopową,
- 5) należności za przeniesienie służbowe,
- 6) należności związane ze zwolnieniem z zawodowej służby wojskowej, z wyjątkiem ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystane urlopy wypoczynkowe,
- 7) należności i świadczenia pośmiertne, o których mowa w art. 73 ust. 2

– wypłaca wojskowa jednostka budżetowa, na której zaopatrzeniu logistycznym żołnierz pozostaje.”;

48) w art. 75:

a) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) każda czynność przed podmiotem właściwym do rozpatrzenia roszczenia podjęta bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia roszczenia;”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W razie zwłoki w wypłacie uposażenia i innych należności, o których mowa w art. 73, żołnierzowi zawodowemu przysługują odsetki ustawowe od dnia, w którym uposażenie lub inna należność pieniężna stały się wymagalne. O odsetkach ustawowych orzeka w decyzji administracyjnej podmiot właściwy w sprawie przyznania uposażenia lub innej należności.”;

49) uchyla się art. 77;

50) w art. 80:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Żołnierzom zawodowym pełniącym służbę w korpusach podoficerów i szeregowych zawodowych przyznaje się dodatek motywacyjny – za uzyskanie w opinii służbowej oceny bardzo dobrej oraz posiadanie odpowiedniej klasy kwalifikacyjnej, o której mowa w art. 46a.”;

b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Dodatki do uposażenia przyznaje, w formie decyzji, podmiot, o którym mowa w art. 104.

5. Podmiot, który przyznał dodatek do uposażenia, w przypadku niewykonywania zadań uzasadniających wypłacanie dodatku, może zawiesić, obniżyć albo wstrzymać jego wypłacanie, w formie decyzji.”;

51) w art. 81 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Dodatki do uposażenia zasadniczego, inne niż wymienione w ust. 1, wypłaca się nie później niż do dziesiątego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym żołnierz zawodowy spełnił warunki uzasadniające ich przyznanie. W przypadku dodatków do uposażenia wypłacanych żołnierzom zawodowym za czynności wykonywane w okresie roku kalendarzowego, dodatki te wypłaca się w pierwszym kwartale następnego roku kalendarzowego.

3. Inne należności, o których mowa w art. 73, wypłaca się w terminie czternastu dni od dnia, w którym żołnierz zawodowy spełnił warunki uzasadniające otrzymanie tych należności albo właściwy podmiot podjął decyzję o przyznaniu żołnierzowi tych należności, w przypadku gdy przyznanie prawa do należności lub określenie ich wysokości jest uzależnione od wydania takiej decyzji, z zastrzeżeniem art. 83 ust. 5, art. 92 ust. 2 i art. 96 ust. 6.”;

52) art. 82 otrzymuje brzmienie:

„Art. 82. 1. Żołnierz zawodowy powołany po raz pierwszy do pełnienia zawodowej służby wojskowej otrzymuje zasiłek na zagospodarowanie, w wysokości jednomiesięcznego uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym.

2. Zasiłek na zagospodarowanie przyznaje się:

- 1) żołnierzowi służby stałej – po objęciu stanowiska służbowego;
- 2) żołnierzowi służby kontraktowej – po zawarciu drugiego kontraktu, na okres nie krótszy niż trzy lata.”;

53) w art. 83 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Żołnierz zawodowy, o którym mowa w art. 20 ust. 1a i art. 65a, nabywa prawo do dodatkowego uposażenia rocznego w wysokości proporcjonalnej do liczby miesięcy kalendarzowych, za które żołnierzowi przysługiwało uposażenie miesięczne w pełnej wysokości.”;

54) w art. 84:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nagrody uznaniowe – w szczególności w związku z przejawianiem inicjatywy w służbie albo wykonywaniem zadań służbowych wymagających szczególnie dużego nakładu pracy, w tym poza określonym czasem służby, w skróconych terminach lub warunkach szczególnie utrudnionych”;

b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b i 1c w brzmieniu:

„1b. Nagrody uznaniowe i zapomogi, o których mowa w ust. 1 i 1a, wpłaca się z tworzonego na ten cel funduszu.

1c. Minister Obrony Narodowej, z utworzonego do jego dyspozycji funduszu, o którym mowa w ust. 1b, może przyznawać nagrody uznaniowe i zapomogi żołnierzom zawodowym bez względu na miejsce pełnienia przez nich zawodowej służby wojskowej.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy i ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość funduszu na nagrody uznaniowe i zapomogi oraz źródła jego finansowania ze względu na formę organizacyjno-prawną jednostki wojskowej, w której tworzony jest fundusz. Rozporządzenie powinno uwzględnić sposób ustalania i zwiększania wysokości funduszu dla poszczególnych jego dysponentów.”;

55) art. 86 i 87 otrzymują brzmienie:

„Art. 86. 1. Żołnierzowi zawodowemu wyznaczonemu na stanowisko służbowe poza miejscowością stanowiącą siedzibę jednostki wojskowej lub wydzielonego pododdziału, w której żołnierz zajmował dotychczas stanowisko służbowe przysługują:

- 1) ryczałt z tytułu przeniesienia;
- 2) diety – za czas przejazdu i pierwszą dobę pobytu w nowym miejscu pełnienia służby;
- 3) ryczałt na pokrycie kosztów przejazdu z miejsca stałego zamieszkania do nowego miejsca pełnienia służby.

2. W przypadku przesiedlenia się żołnierza zawodowego, o którym mowa w ust. 1, do nowego miejsca pełnienia służby, przysługują ponadto:

- 1) zasiłek osiedleniowy;
- 2) zwrot kosztów przewozu urządzeń domowych.

3. Należności, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2 pkt 1, przysługujące żołnierzowi zawodowemu pozostającemu w związku małżeńskim lub posiadającemu dzieci pozostające na jego utrzymaniu, ustala się z uwzględnieniem członków rodziny przesiedlających się z żołnierzem do nowego miejsca pełnienia służby.

4. Zasiłek osiedleniowy, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, nie przysługuje żołnierzowi zawodowemu wyznaczonemu na stanowisko służbowe w miejscowości, w której żołnierz lub jego małżonek posiada dom lub samodzielny lokal mieszkalny albo jest on zameldowany na pobyt stały.

5. Przepisów ust. 1 – 2 nie stosuje się do żołnierzy zawodowych wyznaczonych na stanowiska służbowe poza granicami państwa.

6. Przepisy ust. 1 – 4 stosuje się odpowiednio do żołnierza zawodowego, który przesiedlił się do innej miejscowości w związku ze zmianą stałego miejsca stacjonowania jednostki wojskowej lub wydzielonego pododdziału.

7. Żołnierzowi zawodowemu skierowanemu do wykonywania zadań służbowych poza stałym miejscem pełnienia służby, w kraju lub poza granicami państwa, przysługują:

- 1) diety;
- 2) zwrot kosztów:
 - a) przejazdu na trasie od stałego miejsca pełnienia służby do miejscowości stanowiącej cel skierowania i z powrotem,
 - b) noclegów lub ryczałt za nocleg,
 - c) dojazdu środkami komunikacji miejscowej w formie ryczałtu;
- 3) zwrot innych niezbędnych i udokumentowanych wydatków poniesionych w związku ze skierowaniem.

8. Należności, o których mowa w ust. 7, nie przysługują żołnierzowi zawodowemu wykonującemu zadania służbowe w składzie załogi jednostki pływającej albo przebywającemu na tej jednostce – za czas wykonywania przez niego zadań służbowych na morzu i w portach.

9. Dieta nie przysługuje w szczególności za czas pobytu w stałym miejscu pełnienia służby, miejscu zamieszkania lub na leczeniu w zakładzie opieki zdrowotnej, a także jeżeli na podstawie odrębnych przepisów żołnierz z tytułu odbywania podróży służbowej otrzymał bezpłatne wyżywienie w naturze lub równoważnik pieniężny w zamian za wyżywienie.

10. Przepisów ust. 9 nie stosuje się do żołnierza zawodowego wykonującego zadania służbowe polegające na uczestniczeniu w ćwiczeniach i szkoleniach poligonowych, a także przebywającego poza stałym miejscem pełnienia służby w związku z czasową zmianą miejsca postoju jednostki wojskowej lub wydzielonego pododdziału.

11. Żołnierzowi zawodowemu wykonującemu zadania służbowe na terenie kraju przysługuje zwrot kosztów przejazdów do miejscowości zamieszkania w czasie wolnym od wykonywania czynności służbowych tylko wtedy, gdy spowoduje to zmniejszenie łącznych kosztów podróży. Warunek ten nie dotyczy żołnierza wykonującego zadania służbowe w okresie dłuższym niż dziesięć dni.

12. Zwrot kosztów noclegu lub ryczałt za nocleg, o których mowa w ust 7 pkt 2 lit. b, nie przysługuje:

- 1) za czas przejazdu wagonem sypialnym lub z miejscami do leżenia oraz za czas pobytu w stałym miejscu pełnienia służby, zamieszkania lub zameldowania na pobyt stały;

- 2) w przypadku gdy z miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej istnieje dogodne połączenie komunikacyjne umożliwiające codzienny powrót do stałego miejsca pełnienia służby lub miejscowości zamieszkania albo zameldowania na pobyt stały;
- 3) w przypadku wykonywania zadań służbowych w porze nocnej albo zapewnienia żołnierzowi bezpłatnego noclegu;
- 4) w przypadkach określonych w ust. 10.

13. Ryczałt, o którym mowa w ust. 7 pkt 2 lit. c, nie przysługuje, jeżeli żołnierz odbywa podróż służbową pojazdem służbowym albo gdy nie ponosi kosztów, na których pokrycie przeznaczony jest ten ryczałt.

14. Kwotę należności przysługujących żołnierzowi zawodowemu z tytułu zagranicznej podróży służbowej zmniejsza się o kwotę środków pieniężnych otrzymanych od strony zagranicznej na cele związane z finansowaniem kosztów tej podróży.

15. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość oraz tryb przyznawania należności, o których mowa w ust. 1, 2 i 7, z uwzględnieniem sposobu ustalania, przyznawania i wpłacania tych należności, a także rodzaju i wysokości należności, o których mowa w ust. 7 pkt 3.

Art. 87. 1. Żołnierzowi zawodowemu przysługuje raz w roku prawo do gratyfikacji urlopowej.

2. Żołnierzowi zawodowemu powołanemu do zawodowej służby wojskowej w trakcie roku kalendarzowego gratyfikacja urlopowa za ten rok przysługuje, jeżeli pełnił służbę przez okres co najmniej sześciu miesięcy kalendarzowych.

3. Gratyfikacja urlopowa nie może być niższa niż 35 % najniższego uposażenia zasadniczego żołnierza zawodowego.

4. Wysokość gratyfikacji urlopowej podwyższa się o kwotę, o której mowa w ust. 3, na małżonka i każde dziecko pozostające na utrzymaniu żołnierza zawodowego.

5. W razie zbiegu uprawnień do gratyfikacji, o której mowa w ust. 1, żołnierzy zawodowych pozostających w związku małżeńskim, przy ustalaniu wysokości gratyfikacji nie uwzględnia się małżonka, a dzieci pozostające na ich utrzymaniu uwzględnia się przy ustalaniu gratyfikacji tylko jednego z małżonków.

6. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, wysokość oraz szczegółowe warunki wypłacania gratyfikacji urlopowej, z uwzględnieniem terminów i trybu jej wypłacania.”;

56) w art. 90:

a)ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Należności pieniężne określone w art. 83, art. 85 i art. 94 – 98, przysługujące żołnierzowi zawodowemu, o którym mowa w ust. 1, art. 20 ust. 1a oraz art. 65a, albo członkom jego rodziny, wypłaca się w wysokości ustalonej, z uwzględnieniem pełnej kwoty uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym, należnego żołnierzowi na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym oraz zmian mających wpływ na prawo do uposażenia lub jego wysokość, powstałych w okresie, w którym żołnierz zawodowy otrzymywał uposażenie w wysokości 75 % lub nie otrzymywał tego uposażenia.”,

b) uchyla się ust. 3;

57) w art. 94 ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Żołnierzowi zwolnionemu z zawodowej służby wojskowej wskutek upływu terminu wypowiedzenia stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej dokonanego przez właściwy podmiot lub niewyznaczenia na stanowisko służbowe w czasie pozostawania w rezerwie kadrowej albo niewyznaczenia na stanowisko służbowe na kolejną kadencję przysługuje odprawa w wysokości:

- 1) 600 % uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym – w przypadku pełnienia służby stałej;
- 2) wynikającej z ust. 1 i 2, z tym, że za dzień zwolnienia z zawodowej służby wojskowej przyjmuje się ostatni dzień okresu, na jaki zawarto kontrakt – w przypadku pełnienia służby kontraktowej.

5. Żołnierzowi zwolnionemu z zawodowej służby wojskowej na podstawie art. 111 pkt 1, 6, 15 i 16 albo wskutek wypowiedzenia przez żołnierza stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej, jeżeli pełnił on zawodową służbę wojskową przez okres krótszy niż dziesięć lat – przysługuje 50 % kwoty odprawy, o której mowa w ust. 1 i 2.”;

58) w art. 95 uchyla się pkt 4;

59) w art. 96:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Świadczenie pieniężne, o którym mowa w art. 95 pkt 1, przysługuje również żołnierzowi zwolnionemu z zawodowej służby wojskowej pełnionej jako służba stała, który pełnił zawodową służbę wojskową przez okres krótszy niż piętnaście lat, jeżeli został zwolniony wskutek:

- 1) upływu terminu wypowiedzenia stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej dokonanego przez właściwy podmiot;
- 2) orzeczenia przez wojskową komisję lekarską niezdolności do pełnienia zawodowej służby wojskowej, w razie gdy utrata tej zdolności została spowodowana wypadkiem

pozostającym w związku z pełnieniem służby lub chorobą powstałą w związku ze szczególnymi warunkami służby;

3) niewyznaczenia na stanowisko służbowe w czasie pozostawania w rezerwie kadrowej;

4) niewyznaczenia na stanowisko służbowe na kolejną kadencję.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Świadczenie pieniężne, o którym mowa w art. 95 pkt 1, wypłaca się żołnierzowi zwolnionemu z zawodowej służby wojskowej w terminach określonych w art. 81 ust. 1, a w przypadku gdy żołnierz wystąpił o wypłatę tego świadczenia, za cały należny okres jednorazowo z góry, nie później niż w terminie trzydziestu dni od dnia złożenia wniosku w tej sprawie.”;

60) art. 102 otrzymuje brzmienie:

„Art. 102. 1. Żołnierzowi zawodowemu wyznaczonemu do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa przysługuje uposażenie zasadnicze ustalone z uwzględnieniem grupy uposażenia określonej dla stanowiska służbowego, na jakie został wyznaczony do pełnienia służby poza granicami państwa.

2. Żołnierzowi zawodowemu skierowanemu do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa przysługuje uposażenie zasadnicze ustalone z uwzględnieniem grupy uposażenia według stanowiska służbowego zajmowanego przed skierowaniem.

3. Żołnierzowi zawodowemu, o którym mowa w ust. 1, w czasie zajmowania stanowiska służbowego poza granicami państwa przysługują, wypłacane w walucie polskiej lub obcej:

1) należność zagraniczna – na pokrycie zwiększonych kosztów związanych z pełnieniem obowiązków i funkcji poza granicami państwa, ustalona odpowiednio do zakresu ich pełnienia oraz kosztów utrzymania poza granicami państwa;

2) jednorazowy zasiłek adaptacyjny – w przypadku wyznaczenia na okres powodujący zmianę miejsca zamieszkania.

4. Żołnierzowi zawodowemu, o którym mowa w ust. 2, w czasie wykonywania zadań służbowych poza granicami państwa przysługuje, wypłacana w walucie polskiej lub obcej, należność zagraniczna, ustalona odpowiednio do rangi pełnionej funkcji i zakresu wykonywanych obowiązków służbowych, warunków zagrożenia utraty zdrowia lub życia występujących w miejscu pełnienia służby poza granicami państwa, a także uciążliwości wynikających z trudnych warunków klimatycznych lub zakwaterowania.

5. Żołnierzowi zawodowemu, o którym mowa w ust. 1 i 2, przebywającemu w strefie działań wojennych przysługuje dodatek wojenny.

6. Żołnierzom zawodowym, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą być przyznane inne należności pieniężne, odpowiednio do warunków pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa.

7. Kwotę należności zagranicznej, wynikającą z:

- 1) ust. 3 pkt. 1 – zmniejsza się o kwotę środków pieniężnych wypłacanych miesięcznie żołnierzowi zawodowemu na podstawie przepisów obowiązujących w organizacji międzynarodowej lub międzynarodowej strukturze wojskowej,
 - 2) ust. 4 – zmniejsza się o kwotę środków pieniężnych wypłacanych miesięcznie żołnierzowi zawodowemu na podstawie przepisów obowiązujących w organizacji międzynarodowej lub międzynarodowej strukturze wojskowej, z wyłączeniem kwoty środków przeznaczonych na zakwaterowanie i wyżywienie
- w przypadku gdy środki pieniężne wypłacane miesięcznie żołnierzowi zawodowemu na podstawie tych przepisów są wyższe od kwoty należności zagranicznej, należność ta nie przysługuje.

8. Żołnierz zawodowy jest obowiązany poinformować na piśmie dowódcę jednostki wojskowej właściwego w sprawie wypłaty należności zagranicznej, o środkach pieniężnych wypłacanych mu miesięcznie przez organizację międzynarodową lub międzynarodową strukturę wojskową.

9. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość oraz tryb przyznawania i wypłacania należności, o których mowa w ust. 3 – 5, oraz rodzaje, wysokość oraz tryb przyznawania i wypłacania innych należności pieniężnych, o których mowa w ust. 6, przysługujących żołnierzom zawodowym wyznaczonym albo skierowanym do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa, z uwzględnieniem walut, w których te należności będą wypłacane. Rozporządzenie powinno uwzględniać w szczególności rodzaj i wysokość tych należności w zależności od charakteru i warunków pełnienia służby poza granicami państwa.”;

61) w art. 104 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej, podmiotami właściwymi w sprawach określonych w przepisach niniejszego rozdziału są dowódcy jednostek wojskowych zajmujący stanowiska służbowe dowódcy batalionu lub równorzędne, o których mowa w ust. 3, albo wyższe – w stosunku do wszystkich żołnierzy zawodowych pełniących zawodową służbę wojskową w podległej jednostce wojskowej, z wyjątkiem tego dowódcy i jego zastępcy.

2. W stosunku do dowódców jednostek wojskowych i ich zastępców oraz żołnierzy zawodowych pełniących zawodową służbę wojskową w jednostkach wojskowych, których

dowódcy zajmują stanowisko niższe niż określone w ust. 1, właściwymi podmiotami są bezpośredni przełożeni dowódców tych jednostek.”;

62) w art. 111:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zrzeczenia się obywatelstwa polskiego;”;

b) w pkt 9 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) właściwy podmiot;”;

63) po art. 111 dodaje się art. 111a w brzmieniu:

„Art. 111a. Zwolnienie żołnierza zawodowego, przebywającego na urlopie macierzyńskim z zawodowej służby wojskowej, na podstawie art. 111 pkt 8, następuje z ostatnim dniem urlopu macierzyńskiego.”;

64) w art. 114:

a) ust. 2 – 6 otrzymują brzmienie:

„2. Dokonanie wypowiedzenia stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej przez właściwy podmiot może nastąpić, gdy jednostka wojskowa, w której żołnierz zawodowy pełni zawodową służbę wojskową, uległa rozformowaniu lub zmniejszył się jej stan etatowy w korpusie kadry zawodowej Sił Zbrojnych, w którym żołnierz pełni służbę, albo gdy uległo likwidacji stanowisko służbowe, które żołnierz zajmował, a brak jest możliwości wyznaczenia go na inne stanowisko odpowiadające jego kwalifikacjom zawodowym.

3. Wypowiedzenie stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej przez właściwy podmiot jest decyzją.

4. Właściwym do wypowiedzenia stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej, o którym mowa w ust. 3, jest w odniesieniu do:

- 1) żołnierzy zawodowych, o których mowa w art. 44 ust. 1 pkt 1 – Minister Obrony Narodowej;
- 2) pozostałych żołnierzy zawodowych korpusu oficerów zawodowych – dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr;
- 3) żołnierzy zawodowych korpusu podoficerów i szeregowych zawodowych – podmioty, o których mowa w art. 10 pkt 2 – 4.

5. Zwolnienie z zawodowej służby wojskowej żołnierza zawodowego wskutek dokonanego wypowiedzenia stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej następuje po upływie sześciu miesięcy od dnia złożenia wypowiedzenia przez żołnierza lub doręczenia wypowiedzenia dokonanego przez właściwy podmiot, w ostatnim dniu miesiąca.

6. Okres wypowiedzenia stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej, o którym mowa w ust. 5, może być skrócony za pisemną zgodą zwalnianego żołnierza zawodowego i właściwego podmiotu, przy czym kończyć się musi ostatniego dnia miesiąca.”,

b) dodaje się ust. 7 i 8 w brzmieniu:

„7. Żołnierzowi zawodowemu może być doręczone wypowiedzenie stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej przed terminem rozformowania jednostki wojskowej lub zmniejszenia jej stanu etatowego albo likwidacji stanowiska służbowego, które żołnierz zajmuje, z tym że bieg terminu wypowiedzenia rozpoczyna się od dnia następującego po dniu rozformowania jednostki wojskowej lub zmniejszenia jej stanu etatowego albo likwidacji stanowiska służbowego, które żołnierz zajmował.

8. Żołnierzowi zawodowemu, któremu właściwy podmiot wypowiedział stosunek służbowy zawodowej służby wojskowej, doręcza się wypowiedzenie wraz z decyzją o przeniesieniu tego żołnierza do dyspozycji.”;

65) w art. 115:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Zwolnienie z zawodowej służby wojskowej w przypadkach, o których mowa w art. 111 pkt 2, 4, 6 – 6c, 7, pkt 9 lit. a, pkt 10 i 16 oraz art. 112 ust. 1, następuje decyzją podmiotu wymienionego w art. 114 ust. 4.

2. Zwolnienie z zawodowej służby wojskowej w przypadkach, o których mowa w art. 111 pkt 1, 3, 5, 8, pkt 9 lit. b i pkt 11 – 15, następuje z mocy prawa z dniem uprawomocnienia się odpowiedniego orzeczenia lub z dniem, w którym decyzja stała się ostateczna albo z dniem zaistnienia okoliczności stanowiącej podstawę zwolnienia żołnierza zawodowego ze służby.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zwolnienie z zawodowej służby wojskowej w przypadkach niewymienionych w ust. 2 następuje z dniem określonym w decyzji podmiotu, o którym mowa w ust. 1.”;

66) w art. 116 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W razie uchylenia orzeczenia, o którym mowa w art. 111 pkt 11 i 13 – 15 lub art. 112 ust. 1 pkt 1, albo uchylenia lub stwierdzenia nieważności decyzji o zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej lub wypowiedzenia stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej dokonanego przez właściwy podmiot, ulegają uchyleniu skutki tego orzeczenia lub decyzji, jakie wynikły dla żołnierza zawodowego z tego tytułu.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, data zwolnienia z zawodowej służby wojskowej nie ulega zmianie, przy czym uznaje się, że zwolnienie żołnierza zawodowego

nastąpiło w drodze wypowiedzenia stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej dokonanego przez właściwy podmiot.”;

67) w art. 119:

a) ust. 1 – 1b otrzymują brzmienie:

„1. Żołnierz zwolniony z zawodowej służby wojskowej z powodu, o którym mowa w art. 111 pkt 3, 8, pkt 9 lit. b i pkt 10 oraz art. 112 ust. 1 pkt 3 – 5, który pełnił zawodową służbę wojskową co najmniej przez 10 lat, ze względu na szczególny charakter wykształcenia, doświadczenia wojskowego i wiedzy specjalistycznej, korzysta z pierwszeństwa w zatrudnianiu na stanowiskach związanych z obronnością kraju w administracji publicznej i urzędach organów samorządu terytorialnego.

1a. Organy administracji rządowej i organy samorządu terytorialnego są obowiązane do współpracy z właściwymi podmiotami w zakresie ewidencjonowania stanowisk związanych z obronnością kraju, w tym stanowisk dotyczących planowania i realizacji pozamilitarnych przygotowań obronnych w państwie.

1b. Właściwy podmiot wydaje żołnierzowi, o którym mowa w ust. 1, na jego wniosek, zaświadczenie stwierdzające jego predyspozycje do zajmowania stanowiska pracy określonego w ust. 1.”,

b) po ust. 1b dodaje się ust. 1c w brzmieniu:

„1c. Pierwszeństwo w zatrudnieniu, o którym mowa w ust. 1, w pierwszej kolejności przysługuje byłym żołnierzom zawodowym skierowanym do pełnienia służby wojskowej poza granicami państwa, którzy w następstwie zranień, kontuzji i innych obrażeń lub chorób mających związek z jej pełnieniem zostali zwolnieni z zawodowej służby wojskowej.”,

c) **ust. 3 otrzymuje brzmienie:**

„3. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, podmioty właściwe do ewidencjonowania stanowisk związanych z obronnością kraju, wydawania zaświadczeń, o których mowa w ust. 1b, tryb postępowania w tych sprawach oraz wzór zaświadczenia, z uwzględnieniem sposobu prowadzenia ewidencji wojskowej i sprawności postępowania podmiotów właściwych w tych sprawach.”;

68) art. 120 otrzymuje brzmienie:

„Art. 120. 1. Żołnierz zawodowy, z wyjątkiem zwolnionego ze służby wojskowej z powodu, o którym mowa w art. 111 pkt 1, 12 – 15, w okresie dwóch lat od dnia zwolnienia z zawodowej służby wojskowej, może korzystać z pomocy w zakresie doradztwa zawodowego, przekwalifikowania i pośrednictwa pracy, udzielanej przez właściwe podmioty.

2. Żołnierze zawodowi, którzy zostali zwolnieni z zawodowej służby wojskowej wskutek ustalenia przez wojskową komisję lekarską niezdolności do pełnienia zawodowej służby wojskowej w następstwie wypadku lub choroby pozostających w związku z pełnieniem służby wojskowej poza granicami państwa, związanej z realizacją celów, o których mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa (Dz. U. Nr 162, poz. 1117 oraz z 2004 r. Nr 210, poz. 2135), korzystają z pomocy, o której mowa w ust. 1, bezterminowo.

3. Żołnierz zawodowy, za zgodą dowódcy jednostki wojskowej, może korzystać z pomocy w zakresie:

- 1) doradztwa zawodowego, o ile pełnił zawodową służbę wojskową co najmniej trzy lata,
- 2) **przekwalifikowania zawodowego i pośrednictwa pracy na dwa lata przed zwolnieniem z zawodowej służby wojskowej,**
- 3) praktyk zawodowych na sześć miesięcy przed zwolnieniem, o ile pełnił zawodową służbę wojskową co najmniej dziewięć lat

– udzielanej przez właściwe podmioty.

4. W ramach pomocy, o której mowa w ust. 1 i 3, mogą być pokrywane koszty:

- 1) przekwalifikowania zawodowego;
- 2) przejazdów z miejsca zamieszkania byłego żołnierza zawodowego do ośrodka szkolenia, w którym następuje przekwalifikowanie zawodowe lub do miejsca odbywania praktyki;
- 3) zakwaterowania w okresie przekwalifikowania zawodowego lub odbywania praktyki zawodowej;
- 4) nauki w szkole ponadgimnazjalnej lub wyższej w przypadku żołnierza służby kontraktowej.

5. Pomoc w zakresie doradztwa zawodowego i pośrednictwa pracy realizowana jest bezpłatnie.

6. Z pomocy, o której mowa w ust. 1, mogą korzystać również małżonek oraz dzieci, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 20, żołnierza zawodowego, który zaginął lub poniósł śmierć w związku z wykonywaniem zadań służbowych.

7. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, tryb korzystania przez żołnierzy zawodowych oraz byłych żołnierzy zawodowych, a także małżonka oraz dzieci pozostające na utrzymaniu żołnierza zawodowego, który zaginął lub poniósł śmierć w związku z wykonywaniem zadań służbowych, z uprawnień, o których mowa w ust. 1 – 6 oraz właściwość podmiotów w tych sprawach. Rozporządzenie powinno zapewnić powszechną dostępność, dla osób uprawnionych, do korzystania z pomocy w zakresie

doradztwa zawodowego, przekwalifikowania i pośrednictwa pracy, udzielanej przez właściwe podmioty.”;

69) art. 124 otrzymuje brzmienie:

„Art. 124. 1. Kandydaci na żołnierzy zawodowych pełnią czynną służbę wojskową jako służbę kandydacką.

2. Stosunek służbowy służby kandydackiej powstaje w drodze powołania, na podstawie dobrowolnego zgłoszenia, po spełnieniu łącznie następujących warunków:

- 1) podpisaniu umowy, o której mowa w ust. 7;
- 2) wydaniu rozkazu o powołaniu do służby kandydackiej;
- 3) stawieniu się osoby powołanej do pełnienia służby kandydackiej.

3. Rozkaz o powołaniu do służby kandydackiej wydaje, uwzględniając potrzeby Sił Zbrojnych, komendant szkoły wojskowej lub ośrodka szkolenia.

4. Stosunek służbowy służby kandydackiej wygasa z mocy prawa, jeżeli żołnierz pełniący służbę kandydacką nie ukończy nauki w szkole wojskowej lub ośrodku szkolenia, z dniem skreślenia z etatowego stanu zmiennego szkoły wojskowej.

5. Do służby kandydackiej może być powołana osoba niekarana sądownie, posiadająca obywatelstwo polskie, zdolność fizyczną i psychiczną do służby wojskowej, wiek co najmniej osiemnaście lat i wykształcenie wymagane do przyjęcia do szkoły wojskowej lub ośrodka szkolenia.

6. Osobę ubiegającą się o powołanie do służby kandydackiej kieruje się do wojskowej komisji lekarskiej w celu ustalenia zdolności fizycznej i psychicznej do tej służby.

7. Rozkaz o powołaniu do służby kandydackiej wydaje się po podpisaniu umowy, z osobą ubiegającą się o przyjęcie do tej służby, określającej warunki zwrotu poniesionych kosztów na jej utrzymanie i naukę w przypadku zwolnienia ze służby kandydackiej na podstawie art. 134 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz 4 – 9 albo niestawienia się do zawodowej służby wojskowej lub niepodpisania kontraktu na pełnienie służby kontraktowej.”;

70) w art. 124a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do służby kandydackiej może być powołana również osoba będąca:

- 1) cywilnym studentem uczelni wojskowej;
- 2) studentem studiów innej uczelni niż uczelnia wojskowa.”;

b) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w ust. 1 pkt 1 – komendant uczelni wojskowej;”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Umowę, o której mowa w art. 127 ust. 7 z osobą, wymienioną w ust. 1, podpisuje komendant uczelni wojskowej.”;

71) art. 125 otrzymuje brzmienie:

„Art. 125. 1. Osoby powołane do służby kandydackiej stają się żołnierzami w czynnej służbie wojskowej z dniem stawienia się do tej służby, po podpisaniu umowy, o której mowa w art. 124 ust. 7.

2. Z dniem rozpoczęcia pełnienia służby kandydackiej żołnierze pełniący służbę kandydacką otrzymują bez szczególnego nadania tytuł:

- 1) podchorążego, jeżeli kształcą się na oficera;
- 2) kadeta, jeżeli kształcą się na podoficera;
- 3) elewa, jeżeli kształcą się na szeregowego.”;

72) w art. 126 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kandydatów na żołnierzy zawodowych kształci się w szkołach wojskowych i ośrodkach szkolenia.”;

73) art. 127 otrzymuje brzmienie:

„Art. 127. Kandydatów na żołnierzy zawodowych kształcą na potrzeby korpusu:

- 1) oficerów zawodowych – uczelnie wojskowe;
- 2) podoficerów zawodowych – szkoły podoficerskie;
- 3) szeregowych zawodowych – ośrodki szkolenia.”;

74) art. 131 i 132 otrzymują brzmienie:

„Art. 131. Żołnierze pełniący służbę kandydacką otrzymują umundurowanie, wyekwipowanie i uzbrojenie oraz, w czasie wykonywania zadań służbowych, bezpłatne wyżywienie według norm uwzględniających charakter tych zadań, albo równoważnik pieniężny w zamian za te należności; przepisy art. 66 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 132. Do żołnierzy pełniących służbę kandydacką stosuje się odpowiednio przepisy art. 8, art. 18, art. 26, art. 48 – 51, art. 54 – 57, art. 59, art. 60b, art. 70 i art. 105 – 110.”;

75) w art. 134:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zrzeczenia się obywatelstwa polskiego;”;

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) ustalenia przez wojskową komisję lekarską niezdolności do służby kandydackiej;”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zwolnienie ze służby kandydackiej następuje decyzją komendanta szkoły wojskowej lub ośrodka szkolenia.”;

c) uchyla się ust. 5;

76) po art. 134 dodaje się art. 134a w brzmieniu:

„Art. 134a. W przypadku zwolnienia żołnierza ze służby kandydackiej na podstawie art. 134 ust. 1 pkt 4 i 9 zwalnia się go z obowiązku zwrotu kosztów, o których mowa w art. 124 ust. 7, w przypadku pełnienia czynnej służby wojskowej na zasadach określonych w ustawie z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej.”;

77) art. 137 otrzymuje brzmienie:

Art. 137. 1. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki i tryb powoływania do służby kandydackiej;
- 2) szczegółowe warunki i tryb przyjmowania do szkół wojskowych i ośrodków szkolenia;
- 3) wysokość opłat z tytułu egzaminów wstępnych dla osób ubiegających się o przyjęcie do szkół wojskowych oraz szczegółowy tryb ich pobierania;
- 4) warunki i tryb mianowania na stopnie wojskowe żołnierzy pełniących służbę kandydacką;
- 5) przebieg służby kandydackiej, warunki i tryb opiniowania żołnierzy pełniących służbę kandydacką, ich uprawnienia inne niż określone w ustawie oraz tryb postępowania związany ze zwalnianiem ze służby kandydackiej.

2. Rozporządzenie powinno w szczególności:

- 1) ustalić, że nabór do służby kandydackiej jest otwarty i konkurencyjny;
- 2) określić tryb ubiegania się o przyjęcie do szkół wojskowych i ośrodków szkolenia, dokumenty wymagane przy ubieganiu się o przyjęcie do tych szkół i ośrodków oraz zakres i terminy składania egzaminów wstępnych;
- 3) określić, aby opłaty z tytułu egzaminów były porównywalne do opłat ponoszonych przy ubieganiu się do innych szkół publicznych;
- 4) określić, aby warunki mianowania uwzględniały poszczególne okresy nauki, opinie oraz wyniki uzyskiwane w nauce przez żołnierzy pełniących służbę kandydacką;
- 5) określić przebieg i czas trwania nauki, z uwzględnieniem praktyk zawodowych i przerw wakacyjnych oraz urlopów z różnych tytułów.”;

78) w art. 138 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Rozkaz personalno-mobilizacyjny wydają w czasie pokoju podmioty, o których mowa w art. 44 ust. 1 i 2.”;

79) w art. 143:

a) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„2. Podmiotami właściwymi do wyznaczania żołnierzy zawodowych na stanowiska służbowe w razie ogłoszenia mobilizacji, ogłoszenia stanu wojennego i w czasie wojny i zwalniania z tych stanowisk są:”;

b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Do przenoszenia żołnierza zawodowego z jednostki wojskowej, w której zajmował stanowisko służbowe, do innej jednostki wojskowej jest uprawniony podmiot, któremu podlegają obie te jednostki, przy zachowaniu posiadanych uprawnień do wyznaczania na stanowiska.

4. Jeżeli właściwy podmiot nie ma możliwości wyznaczenia żołnierza zawodowego lub żołnierza pełniącego służbę kandydacką na stanowisko służbowe, kieruje tego żołnierza do stanu zmiennego pododdziału uzupełnienia kadrowego bezpośredniego przełożonego.”;

80) w art. 146 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) w pozostałych przypadkach – decyzjami podmiotów, o których mowa w art. 143 ust. 2.”;

81) w art. 147 w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) na zarządzenie szefa komórki kadrowej szczebla co najmniej dowódcy rodzaju Sił Zbrojnych;”;

82) w art. 155 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Żołnierza zawodowego i żołnierza pełniącego służbę kandydacką w razie ogłoszenia mobilizacji, ogłoszenia stanu wojennego i w czasie wojny zwalnia się z zawodowej służby wojskowej lub ze służby kandydackiej decyzją wydaną przez podmiot uprawniony do wyznaczenia na stanowisko służbowe.”;

83) w art. 156:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. O skreśleniu z ewidencji, o której mowa w art. 48 ust. 2, lub odnalezieniu się żołnierza zawodowego lub żołnierza pełniącego służbę kandydacką dowódca jednostki wojskowej powiadamia właściwe podmioty.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, podmioty prowadzące ewidencję, o której mowa w ust. 3, a także zakres i sposób prowadzenia tej ewidencji, z uwzględnieniem miejsca zgonu lub zaginięcia i okoliczności, w których nastąpiło to zdarzenie.”;

84) w art. 176:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„1. Żołnierz zawodowy będący podoficerem zawodowym posiadający wyższy stopień wojskowy od stopnia etatowego zajmowanego stanowiska służbowego w terminie do dnia 31 grudnia 2015 r. może być”;

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W terminie, o którym mowa w ust. 1, do żołnierzy zawodowych korpusu podoficerów zawodowych nie ma zastosowania przepis art. 41 ust. 2.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2008 r. Nr 7, poz. 39) art. 91c otrzymuje brzmienie:

„Art. 91c. 1. Kandydat na stanowisko wojskowego aplikanta prokuratorskiego jest powoływany do zawodowej służby wojskowej, pełnionej jako służba kontraktowa, na podstawie dobrowolnego zgłoszenia się do tej służby, po uprzednim zakwalifikowaniu się w drodze konkursu na stanowisko wojskowego aplikanta prokuratorskiego, odbyciu przeszkolenia wojskowego, zdaniu egzaminu na oficera, mianowaniu na stopień wojskowy podporucznika (podporucznika marynarki) i podpisaniu kontraktu.

2. Do odbycia przeszkolenia wojskowego, o którym mowa w ust. 1, powołuje, na wniosek Naczelnego Prokuratora Wojskowego, właściwy podmiot uprawniony do powoływania do służby kandydackiej na podstawie art. 124 ust. 3 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2008 r. Nr 141, poz. 892), określając miejsce szkolenia.

3. Rozkaz personalny o powołaniu do zawodowej służby wojskowej kandydata na stanowisko wojskowego aplikanta prokuratorskiego wydaje na wniosek Naczelnego Prokuratora Wojskowego, z dniem powołania na stanowisko, dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr, działający w imieniu Ministra Obrony Narodowej.

4. Kontrakt na pełnienie służby na stanowisko wojskowego aplikanta prokuratorskiego zawiera Naczelnny Prokurator Wojskowy.

5. Przepisów ust. 1 – 3, w zakresie powoływania do zawodowej służby wojskowej i mianowania na stopień oficerski, nie stosuje się do kandydatów na stanowiska wojskowych aplikantów prokuratorskich, którzy pełnią już zawodową służbę wojskową.

6. W odniesieniu do zasad powoływania kandydatów na stanowiska wojskowych aplikantów prokuratorskich do zawodowej służby wojskowej i zawierania z nimi kontraktów na jej pełnienie, w sprawach nieuregulowanych w ustawie, stosuje się przepisy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 110, poz. 1255, z późn. zm.⁸⁾) uchyla się art. 29f.

Art. 4. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027) w art. 66 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

⁸⁾) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 19, poz. 239, z 2001 r. Nr 85, poz. 924, Nr 100, poz. 1080 i Nr 154, poz. 1784 i 1799, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 152, poz. 1267, Nr 213, poz. 1802 i Nr 214, poz. 1805, z 2003 r. Nr 149, poz. 1454 i Nr 166, poz. 1609, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 164, poz. 1365 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 oraz z 2007 r. Nr 64, poz. 433, Nr 82, poz. 560, Nr 147, poz. 1030 i Nr 176, poz. 1242.

„5) żołnierze zawodowi oraz żołnierze odbywający służbę okresową”.

Art. 5. 1. Żołnierze odbywający w dniu 31 grudnia 2009 r. nadterminową zasadniczą służbę wojskową, z dniem wejścia w życie ustawy, stają się żołnierzami służby kontraktowej, pod warunkiem podpisania kontraktu, o którym mowa w ust. 2.

2. Kontrakt na pełnienie służby kontraktowej z żołnierzem, o którym mowa w ust. 1, zawierają podmioty uprawnione do wyznaczenia żołnierza na stanowisko służbowe, w ciągu trzech miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

3. Żołnierze nadterminowej zasadniczej służby wojskowej, którzy nie podpisali kontraktu, o którym mowa w ust. 2, pełnią nadal nadterminową zasadniczą służbę wojskową na dotychczasowych zasadach do upływu okresu, na jaki się zgłosili do tej służby, z uwzględnieniem przepisów dotyczących tej służby obowiązujących w dniu 31 grudnia 2009 r.

Art. 6. 1. Żołnierze zawodowi, którzy w dniu wejścia w życie ustawy pełnili zawodową służbę wojskową na podstawie kontraktu na pełnienie służby:

- 1) stałej – stają się z mocy prawa żołnierzami służby stałej;
- 2) terminowej – stają się z mocy prawa żołnierzami służby kontraktowej do końca okresu, na jaki kontrakt został zawarty.

2. Przepisu art. 13 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do żołnierzy zawodowych służby kontraktowej, którzy w dniu wejścia w życie ustawy posiadają dwunastoletni okres czynnej służby wojskowej oraz żołnierzy, których okres zawartego kontraktu liczony łącznie z dotychczasowymi okresami odbywania lub pełnienia innych form czynnej służby wojskowej oraz okresami pełnienia służby w formacjach, o których mowa w art. 17a ustawy, o której mowa w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przekracza dwanaście lat.

3. Żołnierze, o których mowa w ust. 2, pełnią służbę kontraktową przez okres, na jaki podpisali kontrakt.

Art. 7. Sprawy wszczęte, lecz niezakończone ostateczną decyzją przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, prowadzi się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 8. Dotychczasowe przepisy wykonawcze, wydawane na podstawie ustawy wymienionej w art. 1, zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres 12 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2010 r.